

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 69 - červen 2012

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

NA VÝLETĚ

SE DÁ ZAŽÍT VŠECHNO...

STR. 42

PÁR SLOV ÚVODEM

Tak jsme si ještě před pár týdny říkali, že do posledního letošního čísla vlastně nebude krom výletů skoro co strčit, a ejhle – on se z toho nakonec vyklubal Puclík – buclík se šedesáti stránkami, což se nám ještě nikdy nepovedlo. Inu, všechno je jednou poprvé... Ale máme radost, že jsme to stihli a že devětašedesátka spatřila světlo světa týden před vysvědčením, takže je snad dost času na to, aby si ji každý, kdo na to má chuť, stačil přečíst.

Máte tedy před sebou poslední číslo letošního školního roku, které je doslova nabažené vším, co se kolem nás za poslední měsíc šustlo. Největší část je samozřejmě věnována výletům, které byly letos oproti celé dlouhé školní historii jenom kratoučké, ale i tak se v nich našel prostor pro krásné zážitky, se kterými jste se s námi podělili, což jsme moc rádi. Na druhou stranu nás trošku mrzí, že některé třídy si svůj výlet nechaly pro sebe, takže ve výletovém zpravodajství něco holt chybí. No a pak je pár tříd, které na výlet nevyrazily vůbec – a to je teprve pech...

Na úplný závěr jsme si nechali tu nejsmutnější věc. Loučení. Po mnoha společně prožitých letech opouští Puclíkovu redakci naše deváťandy – **Vendula Svobodová, Jana Knapčoková a Mart'a Šikulová**. Víme to dávno, počítáme s tím, ale když to pak nakonec fakt přijde, je nám to moc líto. No ale udělat s tím nic nedokážeme, takže alespoň touto cestou chceme moc a moc poděkovat děvčatům za jejich mnohaleté puclíkovské nadšení a za všechno, co pro redakci a vlastně pro vás všechny v uplynulých letech udělaly. Díky moc, děvčata, a hodně štěstí...

A vám všem příjemné předprázdninové počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 29. 06. 2011 Rozloučení se žáky 9. tříd
- 30. 06. 2011 Vysvědčení
- 01. 07. 2011 Začínají letní práááázdny!!!

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- V Zubří se letos děly věci... Sedmičky tam vyrazily jako každý rok koncem května a tentokrát to prý bylo obzvlášť náročné ☺. Vláda Peňáz ze 7.C po dnu plném strhujících aktivit usnul totálně vyčerpán jako Šípková Růženka, ale neměl úplně klidný spánek. Svě spolubydlící obšťastňoval výkřiky ze sna a nesrozumitelným brebentěním. Když už toho měli spolunocležníci tak akorát dost, někdo z nich vyřknul osudovou větu: „Vládo, přijeli ti bratři!“ Vláda zareagoval okamžitě a z polospánku zařval: „Coooožeee??“ A byl vzhůru. Obyvatelé chatky si oddechli a měli aspoň na chvíli klid. Vláda asi né. Kdo zná jeho brášky, jistě pochopí, proč tak rychle procitnul ☺...
- Program v Zubří byl letos náročný po všech stránkách... Když došlo na scénky a dramatizaci pohádek či jiných příběhů, Dominik Suchý ze 7.B se rozhodl, že bude „za ženskou“. Jenže mu chyběla zásadní rekvizita - podprsenka. Kde by k ní taky Dominik přišel, že ☺... A tady se projevila mezitřídní solidarita, za kterou musíme pochválit naši redaktorku ze 7.C Karolínu Švárovou. Nezaváhala, šáhla do svého šatníku a část nezbytného převleku Dominikovi zapůjčila. Nepodařilo se nám zjistit, jak Dominikovi „sedla“, ale podle úspěchu jeho vystoupení soudíme, že bezvadně ☺. Karolíno, je to i tvoje zásluha! Jsme na tebe hrdí...
- To byste nevěřili... Šel takhle dopoledne po chodníku kolem naší školy dědeček s hůlčičkou. Štrapajdil si to k náměstí, když tu najednou z jednoho z oken naší budovy (*redakci se podařilo zjistit, že to bylo dívčí WC*) vylítnul fialový balíček a rozplácnul se na chodníku pár metrů před dědouškem. Ten na to koukal, divil se jako husa blesku, co to lítá z hůry, přišel k balíčku a napíchl ho na hůlku. Zvedl ho do výšky, aby na to líp viděl – a ejhle! Kalhotky! Parádní tanga! Dědeček vrtí ve vzduchu hůlkou, okukuje kořist, nevěří vlastním očím (a možná ani netuší, co to napíchnul ☺) a kolem právě prochází paní, která na dědečka nevěřičně zírá a povídá: „Ale pane, ty by vám byly malý...“ Měla pravdu. Podle našeho zběžného odhadu měl dědeček velikost tak XXXXXL. Do těch by se nenavlíkl, i kdyby se rozkrájel. Smůla. Příště prosím odhazujte větší ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Tentokrát jsme četli my	3
▪ Máme novou MISS 1. ZŠ 2012	4
▪ Anketa	6
▪ Vodní radovánky	7
▪ Sloupečky	8
▪ Školní sběr	10
▪ Žďárský pitaval	11
▪ Vyzvídali jsme	12
▪ Okresní olympiády	16
▪ Školní liga	17
▪ Aneta Dufková vyhrála... ..	18
▪ Máme doma zvířátko	19
▪ 10. podvečerní čtení	20
▪ Vyhráli jsme počítačovou učebnu	21
▪ Naše setkání s Benem Cristovao	22
▪ Den dětí plný zábavy	24
▪ Bacha na hromádky	25
▪ Ekofanda	26
▪ Fobie aneb čeho se bojíme	30
▪ Poklad černého zubra	36
▪ Turnaj ve stolním tenise	37
▪ Žákovská knihovna – Pozvánka	38
▪ Když se setmí... ..	40
▪ Výlety 2012	42
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	54

TENTOKRÁT JSME ČETLI MY

Už druhým rokem nám chodí pozvání hosté čist knihy na naše páteční podvečerní čtení a nás napadlo, že bychom si to tentokrát mohli vyzkoušet my – děti ze 3.A. Připravili jsme si čtení pro mateřské školky v rámci 2. týdne čtení.

Četli jsme dětem z knihy paní spisovatelky Ivony Březinové Pohádky kocourka Jupíka. Je to knížka příběhů, v nichž kocourek Jupík vypráví dětem, jak se seznámil s různými zvířátky a co s nimi zažil. Vybrali jsme si čtyři příběhy.

Děti ze školky se dozvěděly, co rád zobe kohout, proč si prasátko hrálo na bublifuk, jak se pejsek stal Jupíkovým dědou a kdo má čtyřlístků plné břicho. Čtyřlístek od nás na závěr dostaly děti a paní učitelky z mateřských škol na památku.

Mgr. Jaroslava Truksová

**Prázdniny plné sluníčka,
klidu a pohody přeje všem
svým čtenářům**

redakce

SLAVNOSTNÍ VYŘAZENÍ ŽÁKŮ 9. TŘÍD

Kulturní dům Nové Město na Moravě - 28. června 2012 - 17.00 hodin

MÁME NOVOU MISS

Mgr. Dagmar Svobodová

REDAKCE PUCLÍKU USPOŘÁDALA
PO PĚTI LETECH OBLÍBENOU SOUTĚŽ

1. ZŠ 2012

Po dlouhých pěti letech nás v redakci napadlo zopakovat soutěž, která se u nás ve škole už několikrát konala. V úterý 22. května 2012 se spousta žáků a učitelů 2. stupně sešla v kulturním domě, kde proběhla soutěž o titul MISS 1. základní školy 2012...

Vše vypadalo ze začátku celkem jednoduše – prostě zopakujeme to, co už v historii školy a naší redakce několikrát proběhlo. Ale zatímco minulé roky bylo uchazeček o tento titul až moc a musely se udělat vyřazovací disciplíny, letos se děvčata asi zalekla a v den, kdy byla uzávěrka přihlášek, jsme měli jen pět odvážných... Skoro to vypadalo, že žádná soutěž nebude. Nakonec ale vše dopadlo dobře, dívky si dodaly odvalu (některým ji pod mírným nátlakem dodali třídní učitelé či kamarádi ☺), a tak nakonec o titul soutěžilo 11 děvčat.

Disciplíny byly tři. V první se nám kandidátky na MISS představily a každá dostala i doplňující otázku, abychom věděli, jak zareagují a poradí si s tím, na co nejsou připraveny. Druhá disciplína byla tzv. vol-

ná. Dívky si vybraly to, co jim jde, v čem vynikají, a my měli možnost vidět skvělá vystoupení – např. zpěv, mažoretky, aerobik či společenský tanec. Musím podotknout, že některé výkony byly naprosto fantastické a téměř na profesionální úrovni.

Poslední disciplínou pak byl tajný úkol, který jsme soutěžícím připravili v redakci. Děvčata se docela bála, co na ně vymyslíme, ale nakonec zjistila, že to není nic složitého. Měla nám ukázat, jak se umí otáčet v kuchyni. Úkolem bylo připravit z poskytnutých surovin obložený talíř (hodnotila se úprava a nápad) a uplést z těsta, které pro ně připravily naše paní kuchařky, housku. S tím už byl trochu problém, i když i tento úkol nakonec zvládly všechny kandidátky.

No a poslední částí bylo vyhodnocení celé soutěže. Nejprve se udělovaly ceny publika. Diváci dostali u vchodu do sálu lístečky, pomocí kterých si mohli zvolit svoji MISS publika a také nejsympatičtějšího chlapce ze školy. Tuto soutěž vyhrála **Leona Vedmo-**

chová z 8.B a David Krejčí ze stejné třídy.

O titulu MISS a VICEMISS rozhodovala porota. Práce to byla určitě těžká. Výkony děvčat byly vesměs vyrovnané a shodnout se na vítězce určitě nebylo jednoduché. Porota byla pětičlenná, aby se jí lépe rozhodovalo, a svými hlasy nakonec její členové rozhodli o **vítězství Kateřiny Harvánkové z 9.A**. VICEMISS se stala **Monika Chalupová** ze

stejné třídy, která získala sympatie poroty i přes velkou trému. Všechny vítězky si odnesly květiny, šerpy, korunky a věcné dary a MISS i dárek speciální – kouzelnou zlatou rybku, která jí určitě splní všechna tajná přání ☺.

Závěrem se sluší poděkovat všem dívkám, které se zúčastnily, za skvělé výkony a odvahu předvést se a promluvit na jevišti, skvělému publiku, které kandidátky podporovalo,

a porotě, pro kterou určitě rozhodování nebylo jednoduché. Velký dík patří i sdružení rodičů, které z finanční stránky pomohlo soutěž uskutečnit, našim kuchařkám a vyučujícím, kteří nám pomohli s organizací soutěže.

Věřím, že i pro dívky, které nevyhrály, byla soutěž cennou zkušeností, a kdo ví, možná budou mít mladší soutěžící šanci ještě tyto poznatky zhodnotit někdy v příštích letech...

ANKETA

**TENTOKRÁT
PRÁZDNINOVÁ**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Ptát se někoho, kdo chodí do školy, nebo v ní dokonce pracuje ☺, jestli se těší na prázdniny, to by byla asi úplně zbytečná otázka. Těší se všichni. Po deseti měsících školního roku si potřebuje odpočinout každý, a tak nás v naší anketě tentokrát zajímalo, co je pro vás o prázdninách tím největším lákadlem, co hodláte podniknout a jestli se ty vaše letošní plány nějak liší od loňského roku...

1. otázka: Na kolik procent se těšíte na prázdniny?

2. otázka: Na co se těšíte nejvíc?

3. otázka: Co jste dělali minulé prázdniny?

4. otázka: Co plánujete o letošních prázdninách?

ŽÁCI

Filip Drdla, 4.A

1. Tak na 70 %...
2. Že pojedu na výlet.
3. Byli jsme na výletě.
4. Tak to ještě nevím...

Terezie Tulisová, 7.C

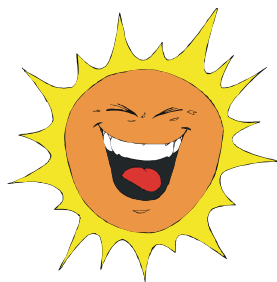
1. Na 100 % ☺.
2. Že pojedu s holkama pryč.
3. Byli jsme na dovolené a doma.
4. Zatím nevím.

Jan Svoboda, 6.B

1. Hodně, na 90 %.
2. Na to, že pojedeme s florballem na soustředění.
3. Byli jsme na dovolené, koupal jsem se.
4. Budou tréninky s florballem.

Lenka Lukešová, 8.A

1. Moc, na 100 %.
2. Pojedu do lázní.
3. Byla jsem v lázních.
4. Budu v lázních ☺.

Kateřina Kováčová, 6.B

1. Na 100 % ☺.
2. Na dovolenou.
3. Byli jsme s rodinou na chalupě.
4. Pojedeme na chalupu.

Klára Vencálková, 5.A

1. Dost, na 99 %.

2. Na dovolenou.
3. Byli jsme na dovolené.
4. Dovolená ☺...

Iva Mrkvičkou, 7.A

1. Třeba na 90 %.
2. Na koupání ☺☺☺?
3. Stanovali jsme.
4. Nevím...

Lucie Havránková, 8.B

1. Na 100 %.
2. Na stanování a vodácký výlet.
3. Stanovali jsme, byla jsem u babiček, v Chorvatsku a jezdili jsme na výlety.
4. Budu stanovat, pojedeme na výlety, k babičkám, budu se starat o sestru, s kámoši pojedeme na vodácký výlet...

UČITELE

Mgr. Renata Slámová

1. Hrozně moc, na 101 %.
2. Na relax...
3. Pracovala jsem na chalupě.
4. Budu pracovat na chalupě ☺.

Mgr. Eva Ficová

1. Tak na 95 %.
2. Na to, že nemusím brzy vstávat.
3. Opravovali jsme chatu, cestovali jsme po republice.

4. Budeme na chatě a někam se podívám, ale ještě nevím kam.

Mgr. Ivona Kovačičová

1. Zhruba na 90 %.
2. Na odpočinek.
3. Lítala jsem po doktorech. Já nejčastěji chodím k doktorům, když není škola ...
4. Budu odpočívat, s rodinou, v přírodě...

Mgr. Petr Smékal

1. 100 je nejvíc? Tak na 100 %.
2. Na slunce, klid, kolo, moře....
3. Sportoval jsem, mockrát jsem byl v ZOO, flákal jsem se ☺...
4. Se známými pojedeme na kolo, pojedu k moři, co nejvíc si (moc doufám) užiju s dcerami a budu se flákat ☺...

Anketu připravily Radka Křížová a Karolína Švárová, 7.C

VODNÍ RADOVÁNKY

Mgr. Jaroslava Hnízdilová

Na Den dětí vyrazily třídy 7.A a 8:B do aquaparku v Kuřimi. Vzhledem k tomu, že předpověď počasí nebyla zrovna příznivá, byla to, jak se později ukázalo, ta správná volba...

Cesta vlakem utekla a již jsme si kupovali zmrzlinu v Kuřimi. Následovala krátká cesta do aquaparku a po obdržení čipů jsme si mohli začít užívat. Aquapark nabízí několik bazénů, ale my jsme nejvíce využívali rekreační bazén s divokou řekou a tobogánem.

V plaveckém bazénu jsme si zaskákali. Hojně byla také navštěvována vířivka a parní lázeň. Po téměř tříhodinovém řádění ve vodě jsme nutně potřebovali občerstvení, ale i tak byli někteří natolik unavení, že málem usínali ve vlaku. Aquapark v Kuřimi je velmi pěkný a můžeme ho všem vodomilům doporučit.

SLOUPEČKY

Aneta Dufková, 8.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Téma sloupečků se tentokrát úplně samo nabízelo. Prázdniny! Magické slovo, na které slyší žáci i učitelé, milují ho majitelé koupališť a kempů, cestovní agentury a kanceláře na něm mají založenou skoro celou svoji živnost... Zkrátka – těší se na ně polovina národa. A tak bylo úplně samozřejmé, že prázdninové budou i naše předprázdninové sloupečky...

ANETA

Každý, kdo chodí do školy (tedy asi s výjimkou učitelů – především paní učitelky Svobodové ☺...), se na to celých deset měsíců těší a ono to pak tááák rychle uteče. Teď už je asi každému jasné, že řeč je o prázdninách.

Doby, kdy jsem toužila po tom, aby prázdniny trvaly deset měsíců a škola jen dva, už mám sice za sebou, ale pořád stejně se těším na ten okamžik, kdy poslední červnový den opustím tu hroznou školu, která už mě ke konci roku absolutně nebaví. Těším se na ten pocit, kdy už budu v ruce držet kus papíru (= vysvědčení), který pro mě bude zárukou dvouměsíční možnosti dlouhého vyspávání, téměř žádných povinností a spousty zážitků.

Když se ale první prázdninový den probudím, obvykle je všechno jinak. Najednou nic nemusím. Ale tak si říkám, co mám tedy celý den dělat? Dokonce mě i napadá, že bych se snad raději vrátila do školy. Tyhle (špatné) myšlenky však spolehlivě zažene vzpomínka na nějaký naprosto nudný a zbytečný předmět.

Nakonec tedy netrvá tak dlouho, než si zvyknu na to, že si naprosto klidně můžu celý den ležet v posteli s knížkou ztracená v napínavém příběhu a nikdo mě do ničeho nenutí. Tedy pochopitelně do té doby, než se vrátí rodiče z práce ... Mé námitky, že mám přece prázdniny, totiž odmítají s tím, že naopak když mám prázdniny, jsem hezky odpočnutá, což se přímo hodí k úklidu pokoje nebo k podobným oblíbeným činnostem.

Takhle si tedy prázdniny nepředstavuji. Jsou přece od toho, abychom nabrali síly na další náročný školní rok. A nejlépe se relaxuje bez rodičů nebo aspoň někde mimo domov – ať už u moře nebo třeba na horách. Nebo na táboře. Ale to není nic pro mě, protože tam vám stejně pořád někdo prikazuje, co musíte dělat, takže vraťme se raději zpět k nějaké normální dovolené s rodiči.

Tam můžu zapomenout na všechny problémy, které zůstaly doma, a můžu se vesele věnovat klidně i blbostem, protože mě tam nikdo nezná. Jako bonus se zde nabízí skvělá možnost poznání nových přátel. A třeba i procvičení angličtiny nebo jiných komunikačních schopností.

Jen se to nemůže brát moc vážně, protože každé prázdniny jednou končí a s nimi i tyhle prázdninové známosti. I když jsou přece i výjimky, tak proč bych nemohla věřit, že zrovna na mě fakt nezapomene? Navíc po prázdninách mají všichni zásoby skvělých historek a zážitků, takže se i já těším, až budu kámošce vyprávět, že zrovna o mě se začal sám od sebe zajímat o čtyři roky starší kluk a že mám dokonce i jeho číslo ☺!

Jenomže tohle nabytí nových zážitků obvykle značí to, že se prázdniny začínají blížit ke konci. V téhle době tedy vždycky vzpomínám na jejich začátek, kdy jsem nevěděla, jak naložit s takovým množstvím volného času. Teď bych si je přála prodloužit nebo prožít znovu. Hlavně ať nemusím do školy...

Nicméně 1. září vstávám ještě docela s nadšením a s očekáváním, co je kde nového. Tohle mi ale vydrží tak měsíc a potom už jde všechno zase znovu. Potom už mi totiž stále častěji víří hlavou otázka: „Kdy už budou ty prázdniny?“

DARKA

Tak a je to tady. Když v redakci padl návrh na toto téma sloupečků a ankety, všichni členové, co na těchto rubrikách pracují, zajásali. Takový úúúžasný téma, skoro bez práce! Sluníčko, koupání, flákání, klid od školního ústavu – prostě pohoda lahoda, to se bude psát samo.

Já jsem tiše zaúpěla. Už je to skutečně tady. Buď budu lhát jak baron Prášil, v čemž zas až tak velkou praxi nemám (a hlavně musím sebekriticky poznamenat, že mi lhaní fakt moc nejde), nebo napíšu pravdu a budu doufat, že si to tolik kolegů či žáků nepřečte, abych za svoje názory nebyla nazvaná čtyřnohým zvířátkem s rohy nebo aby mne fanatičtí „prázdninová těšiči“ neubili mačetou ☺.

Jako dítě školou povinné jsem k těmto „těšičům“ samozřejmě každý rok patřila. Od Vánoc už jsem málem stříhala metr, kdy ta školní

hrůza skončí, já se na dva měsíce budu moct volně nadechnout a hodit aktovku (a hlavně housle) za skříň. Dokonce jsem tvrdošíjně odmítala s rodiči kolem školy vůbec chodit, abych se na ni o prázdninách nemusela ani dívat ☺!

Jenže nastal konec srpna a ve mně to začalo hlodat – dlouho jsem neviděla spolužáky, kdo ví, jak to bude příští rok vypadat, kdo nás bude učit, a... ..nakonec jsem se začala docela i těšit. Vůně nových sešitů, předsevzetí, co udělám či zlepším... No, vydrželo to necelý měsíc, do Vánoc se to snad jakž takž dalo přežít a zase další velké těšení na prázdniny..

Někde jsem četla, že lidský život je vlastně kruh. Nevím, jak u jiných, ale u mě se asi značně zužuje. Od konce dubna (to je posun, co ☺?) stříhám metr, kdy už ta hrůza skončí a já se na dva měsíce budu moct nadechnout a hodit notýsek na známky (a hlavně školní starosti) za hlavu. Nastane poslední školní den – takový ten se zvláštní atmosférou, vypustím děti ze své třídy na prázdniny, vychutnám si příjemně zvláštní chuť kytek (jindy mi prostě tak krásně nevoní) a plna energie a odhodlání se vrhnu po hlavě na prázdniny.

Během čtrnácti dní doženu všechny resty v domácnosti i jinde, udělám generální úklid a... Tady přichází ten problém. Nezačne to ve mně hlodat na konci srpna, ale už po těch čtrnácti dnech – jak to bude příští rok vypadat, koho budu učit... A začínám se těšit. Tedy popravdě – nesnesitelně těšit. Můj muž dokonce občas přemýšlí, zda mne neposlat někam na plantáže, aby mne to přešlo, nebo jestli nezorganizovat petici ministru školství o prázdninové reformě (i když komu ji adresovat, když se nám tak často mění, že ☺?).

Prázdniny mám ráda, ale opravdu by to nešlo udělat stylem 14 dní v létě, 14 dní na podzim, 14 dní v zimě a 14 dní na jaře? Já bych byla spokojená a žáci možná taky (koneckonců součet dává dohromady taky dva měsíce ☺). Hmm, asi ne, takže mi nezbývá, než všem popřát krásné dva měsíce volného nadechnutí a hození školního batohu (či pro mé kolegy známkovacího notýsku) za skříň!

A já se prostě budu snažit si to taky užít a rozdělím si prázdniny po 14 dnech ☺!

ŠKOLNÍ SBĚR

Mgr. Pavlína Poláčková
ŠKOLNÍ ROK 2011-2012

CELKOVÉ VÝSLEDKY

Je neuvěřitelné, jak ten čas rychle běží... Mám pocit, že to bylo včera, kdy jsem vyplňovala první, z kolonek tabulky našich sběrových aktivit, spojenou se školním rokem 2011-2012. Dnes už jsou téměř všechny plné, a je právě vhodný čas podívat se, jak jsme si letos vedli...

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	HLINÍK	CD/DVD	PAPÍR
1.A	20,00	0,40	34,90	8,80	8,90	0,60	782,50
1.B	26,45	0,85	62,30	14,10	33,00	1,00	1 303,00
2.A	36,00	1,95	71,80	27,00	15,60	0,00	934,10
2.B	33,85	1,10	90,80	3,30	12,60	6,80	1 508,00
3.A	18,70	0,55	40,90	4,70	0,70	0,00	773,50
3.B	25,20	0,45	57,50	18,70	9,90	0,60	444,50
4.A	21,70	0,65	68,00	19,10	14,30	0,80	1 259,00
4.B	20,65	0,80	68,60	9,70	6,35	3,25	1 351,00
5.A	15,50	1,90	70,00	13,30	11,30	0,05	494,40
5.B	18,35	1,15	119,80	3,20	13,80	1,10	2 844,50
1. stupeň	236,40	9,80	684,60	121,90	126,45	14,20	11 694,50
6.A	10,15	0,00	13,70	6,65	21,15	0,95	755,00
6.B	11,99	2,25	48,20	5,60	3,03	0,50	242,20
6.C	18,45	0,00	118,75	26,70	10,55	5,62	263,60
7.A	8,30	0,05	11,70	0,65	0,00	0,15	285,00
7.B	20,70	2,45	33,60	76,40	2,20	0,40	1 294,00
7.C	6,10	0,45	22,80	8,30	2,35	1,35	2 143,00
8.A	7,90	0,40	13,04	0,00	2,65	0,00	706,00
8.B	16,45	0,00	18,20	6,50	1,25	0,00	523,50
8.C	11,40	3,05	50,25	0,10	1,20	0,10	426,00
9.A	0,10	0,00	18,90	0,60	0,30	0,80	193,00
9.B	1,30	0,00	30,40	0,20	0,10	0,00	173,00
9.C	3,45	0,00	2,30	0,00	0,35	0,20	357,50
2. stupeň	116,29	8,65	381,84	131,70	45,13	10,07	7 361,80
ředitelna	4,85	0,00	9,70	17,30	1,65	0,00	5 898,00
sborovna	0,65	0,00	12,50	1,00	2,10	0,00	77,70
družina	2,30	3,25	13,32	1,52	5,10	0,15	1 024,00
jídlna	1,05	6,25	0,80	0,00	0,00	0,00	625,00
příznivci	0,00	0,00	42,00	0,00	0,20	0,00	5,00
Slavkovice	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
CELKEM	361,54	27,95	1 144,76	273,42	180,63	24,42	26 686,00

Tak co tomu říkáte? Dobré, že ☺? Již třetím rokem jsme se zapojili do sběrové soutěže, kterou vyhlásila společnost Alfašrot Dolní Rožinka, bohužel do uzávěrky tohoto čísla jsme nedostali letošní oficiální výsledky, takže si je nechám až na nový školní rok. Ať už to dopadne jakkoliv, určitě by nás mělo hřát pomyšlení, že jsme opět udělali něco prospěšného.

Mé už tradiční poděkování patří všem, kteří jakoukoliv troškou přispěli do společného mlýna, a doufám, že nám zůstanou příznivě naklonění a společně s námi vstoupí v září do osmého sběrového roku ☺.

VĚDĚLI JSTE...

že jedné tuně papíru padne za oběť 17 vzrostlých stromů, takže nám se za tento školní rok podařilo zachránit 442 stromů, v loňském roce 391 a předloňském 238? To je tedy **celkem 1071** stromů, což je poměrně slušný les, nemyslíte?

Během školního roku se žáci 9. tříd zúčastnili formou přednášek programu Preventivně informační skupiny Policie České republiky ve Žďáře nad Sázavou. Program měl čtyři části. Poslední čtvrtá měla formu závěrečné soutěže a zúčastnila se jí dvojice vybraných žáků z každé třídy.

Soutěž proběhla 23. května 2012 v prostorách Územního odboru Policie ČR ve Žďáře nad Sázavou. Jednotlivé disciplíny obsahovaly nejen teoretické vědomostní znalosti, ale i praktickou část z oblasti první pomoci a fyzické zdatnosti. Třidu 9.A naši školy reprezentovala Lenka Janů a Monika Chalupová, třídu 9.B zastoupila Veronika Mošnerová a Jolana Procházková, 9.C pak Aneta Novotná a Daniel Bukáček.

Do finále soutěže postoupilo celkem devět družstev z různých základní škol. Naši žáci neudělali ostudu a školu velmi úspěšně reprezentovali. Aneta s Danielem obsadili 1. místo a Lenka s Monikou 2. místo. Bronzovou medaili vybojovalo družstvo ze ZŠ Komenského Žďár nad Sázavou. Vítězové přebírali gratulace a ceny od vedoucího Územního odboru PČR Žďár nad Sázavou plk. Mgr. Bohumila Šlapáka, policistů Policie ČR, preventistky Městské policie Žďár nad Sázavou, tiskové mluvčí Policie ČR a koordinátorky Besipu pro kraj Vysočina. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ UČITELKA

JSME

MARKÉTA SOUČKOVÁ

- před studiem učitelství získala na střední průmyslové škole kvalifikaci konstruktéra
- hraje na několik hudebních nástrojů
- má ráda ruční práce – ve volném čase plete, vyšívá, paličkuje...
- říká o sobě, že opravdu dobře umí jíst a spát
- nesnáší hulvátství
- jednou by chtěla být tak skvělou babičkou, jakou mají její děti v její mamince
- nejraději nosí elastáky a tričko
- na lidech si nejvíce cení toho, když se dokážou vzdát svého času nebo pohodlí pro druhé
- jestli nějakou činnost opravdu nemá ráda, pak je to přesívání písku
- navštívila Německo (bývalé NDR), Rakousko, Itálii, Vatikán, Chorvatsko, Polsko, Maďarsko
- ideální dovolenou si představuje jako čas strávený se svojí rodinou
- má ráda modrou barvu
- určitě ji neuctíte mořskými plody
- nejoblíbenějšími knihami jsou Bible a Saturnin

Jaké jste měla dětství, o čem jste jako malá holčička snila?

Vždy jsem měla kolem sebe velkou rodinu, která mi umožnila prožít krásné dětství. Snila jsem o tom, aby se naše rodina rozrostla a já mohla být manželkou a maminkou.

Měla jste v dětství nějakou hračku, na kterou dodnes vzpomínáte?

Na hračky jsem byla velmi opatrná. Důkazem je to, že se všemi mými hračkami si hraje nyní i moje dcera. Měla jsem mnoho panenek a každá měla svůj šatník, ale i své sešity do školy ☺.

Jaký jste měla jako dítě vztah ke škole?

Velmi ráda jsem chodila do školy v Radešínské Svatce. Máme tam malotřídku. Od druhé do čtvrté třídy jsem měla pana učitele Nováka. Svratáci pochopí ☺. Nikdo neumí číst. Bylo nás pět jako on. Nebyla jsem však premiant.

Které předměty vás ve škole bavily a které naopak?

Bavila mne matematika, hudební výchova a na druhém stupni dějepis. Nebavila mne fyzika a hodně předmětů přibývalo na průmyslovce - například mechanika.

Utkvěl vám ze školních let v hlavě nějaký vzoreček nebo zákon - třeba z fyziky, chemie, matematiky...?

Mnoho. Od Pythagorovy věty, přes Thaletovu kružnici, Newtonovy zákony až po slavné koncovky v chemii -ný, -natý,

-itý, atd. Nikdy nevíte, kdy se vám to bude v křížovkách hodit ☺.

Jak dlouho jste učitelkou? Kdy vás vůbec napadlo, že se jí stanete? A litujete někdy tohoto rozhodnutí?

Pokud první otázka je oficiální, tak tedy 10 let. Ale moje maminka vypráví mým dětem, že jsem vyučovala své panenky již v mateřské školce. A protože mým dalším snem bylo stát se učitelkou, šla jsem si i za tímto snem.

Nebyla to cesta zcela přímá. Mám i jiné povolání a to je konstruktér. Nelituji ani toho. I když musím přiznat, že ne z vlastní vůle jsem nastoupila na průmyslovou školu. Znalosti a dovednosti nabyté zde mi pomáhají a mohu z nich čerpat i nyní.

Kde jinde bych se naučila svařovat? Pracovala jsem se sou-

struhem, frézou, obrázečkou, v dřevodílně nebo v kovárně u kovadliny. Stála jsem u kreslicího prkna a rýsovala. A holky, komu by se nelíbilo ve třídě, kde je 23 kluků a pouze 8 holek?

Až po maturitě na průmyslovce mě čekala vysoká škola pedagogická a hned po jejím absolvování jsem nastoupila na naši školu.

Co se vám na vaší práci líbí nejvíc?

Použiji slova jednoho velmi starého učitele, se kterým jsem měla tu čest dělat rozhovor do své diplomové práce. Řekl mi: „Děti jsou jako diamant. Velmi drahý kámen, ale ty z něj máš možnost udělat klenot.“

Proto jsem ráda, že jsem na prvním stupni. Vidím výsledky své práce a vidím jak se děti „obrušují“.

Který z předmětů se vám učí nejlíp, na který se nejvíc těšíte?

Vyhraněný předmět nemám.

A naopak - který učíte nejméně ráda?

Nemám takový.

Máte raději menší děti, nebo by vám nevadilo učit i ty roztěkané „pubertáky“.

Jsem ráda, že moje volba padla na první stupeň. Na druhém stupni by mi nevadilo učit roztěkané pubertáky, ale nedokázala bych si zvolit předmět.

Co byste chtěla, aby se na naší škole změnilo? Co nám podle vás ve škole chybí?

Mám ráda řemesla. Dílny, které by pomohly rozvinout dovednosti a možná by pomohly i při volbě povolání. Vím však, že to není otázka chtění, ale peněz.

Co si myslíte, že nejvíce ovlivňuje děti v dnešní době?

Rodina, v které žijí. Potom prostředí, kde se pohybují nejvíce - škola, kamarádi a parta přátel, co je obklopuje.

Jak se vám vracelo do školy po mateřské dovolené? Byla to velká změna? Těšila jste se už do školy?

Bylo to téměř jako poprvé. Jediný rozdíl byl v tom, že už jsem se ve škole neztrácela a znala jsem většinu svých kolegů jménem. Přesto jsem se těšila. Změna to však byla větší, než jsem čekala...

Blíží se prázdniny - máte už nějaké plány na dovolenou?

Plány mám. Mám ráda turistiku a hlavně hory. Proto nás letos o prázdninách čeká Červenohorské sedlo.

Co vůbec děláte o prázdninách, když nemusíte opravovat sešity a připravovat se na vyučování?

Miluji své děti a snažím se být co nejvíce s nimi. Ráda vyšívám, pletu, pracuji na zahradě, ale také ráda lenoším u kafe a přečtu si knihu. Nebo doháním to, co nestihnu ve školním roce. Letos se například chystám natírat zábradlí...

Letos učíte třetíáky... Jaký u nich pozorujete rozdíl v chování oproti dřívějším rokům?

Rozdíl jsem pocítila v prvním čtvrtletí, ulevilo se mi. Mohla jsem říci, že jsme se spolu sžili.

Vždy jsem si totiž třetíáky vedla od první třídy, ale tuhle třídu jsem v tomto školním roce „zdělala“, když jsem se vrátila do školy po mateřské dovolené.

Učila jste už několik tříd... Jaká osoba nebo hláška vám utkvěla v paměti?

První, co mne napadá, je otázka, která mě přivítala po mém letošním příchodu do školy po mateřské dovolené hned druhý den.

Při dozoru v přízemí u šatny jsem poslala chlapce z 2. ročníku do třídy. Otázka zněla: „A vy jste kdo? Uklízečka, nebo dohlížeč?“ ☺

Jaká jste kuchařka? Baví vás vaření?

Vařím. Moje maminka je vynikající kuchařka a přiznám se, že zdaleka nedosahuji jejich kvalit...

Je nějaké jídlo, které se na vašem stole nemůže objevit?

Mořské speciality.

Kdyby nezáleželo na penězích, na dopravě a všem ostatním, do jaké země byste se chtěla podívat a nějakou dobu tam strávit? Dovedete si představit, že byste žila v zahraničí napořád?

Jsem patriot. Nejen co se týká České republiky, ale také co se týká Vysočiny. Nechtěla bych žít napořád v jiné zemi...

Máte nějaké domácí mazlíčky?

Máme psa.

Každý člověk se většinou něčeho bojí. Čeho se bojíte vy?

Bojím se o své děti a moji rodinu.

Kdybyste se mohla stát nějakou pohádkovou postavou, kterou byste si vybrala?

I když to není pohádková bytost, je mi velmi blízký anděl Petronil z pohádky Anděl Páně.

Podařilo se vám v životě splnit si nějaký sen, po kterém jste hodně dlouho toužila?

Ano. Toužila jsem být učitelkou, toužila jsem být manželkou a toužila jsem být matkou. Zbývá to jediné - být babičkou.

Představte si, že máte možnost změnit svět a lidi v něm... Co byste udělala na prvním místě?

Stačilo by mi, aby začali lidé milovali druhé jako sami sebe.

Které roční období máte nejraději?

Všechna. Jedno bez druhého ztrácí svůj půvab a kouzlo...

Jaký máte vztah k přírodě? Myslíte, že příroda je s vámi jako s člověkem spokojená?

Jsem člověk, který žije na vesnici. Vím, že příroda žije se mnou, a pokud budu jenom trochu chtít, ona se mi odvděčí.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly?

Ráda se podívám na film, vezmu si k tomu do ruky vyšívání nebo pletení a uvařím si kávu. V tento okamžik však většinou zazní „mamííí...“ a já odkládám pletení, vypínám televizi, vezmu si kávu do ruky a odcházím do dětského pokoje nebo přiběhnou děti ke mně. Ale stejně bych neměnila.

Jak jste na tom s ručními pracemi?

Mám ráda ruční práce. Mužské i ženské. Od všeho trochu – takže trochu pletu, vyšívám, paličkuji...

Hrajete na nějaký hudební nástroj?

Odpověď bude znít podobně - od každého trochu. Ve druhé třídě jsem začala navštěvovat hodiny houslí u paní učitelky Mošnerové a 2. cyklus jsem absolvovala v 2. ročníku střední školy. Hrála jsem na ně i na vysoké škole.

Ve třetí třídě jsem se začala učit na zobcovou flétnu a k ní časem přibyla flétna altová. Se střední školou přišla kytara, ale pouze jako samouk. Jako dospělá jsem se začala učit hrát na klavír, ale zde se potvrdilo přísloví: Ohýbej proutek, dokud je mladý. Mé prsty už nechtějí poslouchat.

Jezdíte autem – tedy jako řidič?

Ano, velmi ráda řídím auto.

Jaký je váš názor na dnešní moderní techniku? Myslíte, že pomáhá, nebo spíš škodí?

Moderní technika je velmi důležitá, ale člověk je důležitější. Doufám, že dobrý člověk ji využije jen pro dobré účely.

Jste typ lidí, kteří si zalezou mezi květiny a mohou tam být celý den, nebo si radši vyrazíte někam na kolo nebo na výlet?

Jsem obojí. Květiny pěstuji, ale nejsem jejich otrokem. Plevel počká, pokud mám chuť na vycházku.

Máte nějaký oblíbený televizní pořad nebo seriál? Na co se ráda díváte?

Nemám vyhraněné pořady. Ale ze zcela jasných důvodů se řadím k těm, kteří vědí, kdo je František a Fanyňka z Fanfárie, a Auta nebo Auta 2 mohou citovat...

Jaká se vám líbí hudba – máte oblíbeného zpěváka nebo skupinu, které posloucháte nejčastěji?

Nemám vyhraněné interprety, ale oblíbené písně...

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu?

Jak už jsem řekla, mému oblíbenému filmu Pýcha a předsu-

dek šlapou na paty Auta. Pýcha a předsudek je zkrátka velká romantika a Auta? Auta vlastně taky - s pěknou dávkou humoru.

Máte nějakého oblíbeného herce nebo herečku?

Mnoho. Za všechny vyberu Elišku Balzerovou, která mne nedávno okouzila v divadelní hře Můj báječný rozvod. Jsem velká fanyňka divadla Jára Cimrmana.

Kterou knihu jste četla naposledy? A máte nějakou oblíbenou, ke které se čas od času vracíte?

Velká kniha pohádek. Bible.

Čtete náš časopis Puclík?

Čtu jej pravidelně. Jsem ráda, že mají všichni šanci se zapojit svými příspěvky.

*Rozhovor připravila
Anna Truksová
a Marie Novotná, 7.C*

OKRESNÍ OLYMPIÁDY

Mgr. Miroslav Sláma

4. června 2012 se konalo v sále Aktive - středisko volného času ve Žďáře nad Sázavou slavnostní vyhlášení vítězů okresních kol olympiád „Vítěz 2012“.

Vyhlášení byli vítězové z různých kategorií - anglický jazyk, biologie, matematika, dějepis, český jazyk, zeměpis a dalších.

Škola zde měla zástupce ze třídy 8.C - **Pavla Laštovičku, Libuši Pleskačovou a Anetu**

Dufkovou. Ze třídy 9.C pak **Ondřeje Zeleného.** Všichni jmenovaní byli vyhlášeni v kategorii *Programování na ZŠ*. Kategorie měla dvě podkategorie - Tvorba webových stránek a Aplikační software. Všichni naši žáci se umístili do třetího

místa a získali diplom a zajímavé ceny. Součástí vyhlášení byl i zajímavý kulturní program, kde nás pěkně reprezentovala Kristýna Vrátná.

Všem výhercům blahopřejeme a děkujeme za skvělou reprezentaci školy.

ŠKOLNÍ LIGA

Mgr. Ivona Kovačičová

V letošním školním roce proběhl na naší škole již čtvrtý ročník celoročního soutěžení - školní ligy. Počasí nám tentokrát přálo, všechny disciplíny konané venku v přírodě proběhly, nemuseli jsme je překládat ani rušit.

Ti, co si každý měsíc naši chvilku na trošku pohybu, zvládli tedy všech deset disciplín. Disciplíny proběhly tak, jak je již zažité (došlo jen k menším úpravám - např. na koš se házelo na čas a ne na pokusy, drobná změna byla také v člunkovém běhu...).

V disciplínách, kde by byly mladší ročníky znevýhodněny, se opět dávaly odečty nebo bonifikace. Závěrečné výsledky byly vyhodnoceny ze součtu osmi nejlepších bodových ohodnocení.

O tom, že celoroční soutěžení ve škole probíhá, ví snad

všichni. Ne každý si však jedenkrát v měsíci najde trošku času na to, aby si přišel disciplíny vyzkoušet. Proto patří velký dík vychovatelkám ze všech oddělení družiny naší školy, které k pohybu přistoupily masově, a sportovat chodily všechny družinové děti.

Účast prvního stupně byla tedy hojná, zato žáci 6.-9. ročníku se účastnili spíše sporadicky. Vzhledem k tomu, že podpora pohybu mládeže je pro nás důležitá, budeme v ní pokračovat i v dalších letech. Liga bude probíhat i nadále, doufáme

v účast stávajících i nových zájemců.

Podtrženo, sečteno... Letošní liga je za námi, výsledky našich nejlepších účastníků najdete pod textem. Slavnostní ukončení a vyhlášení výsledků proběhlo 18. června 2012 v tělocvičně naší školy. Poháry našly své majitele, sladké odměny byly rozděleny, tak nezbývá nic jiného, než se těšit na další ročník.

Sportu zdar a se známými i novými tvářemi sportovních nadšenců se uvidíme v září příštího školního roku.

VÝSLEDKY ŠKOLNÍ LIGY 2011-2012

Dívky – 1. stupeň

1.	Patricie Šaclová	5.A
2.	Nikola Havlíková	3.B
3.	Veronika Košíková	2.B

Dívky – 2. stupeň

1.	Gabriela Pejchalová	7.B
2.	Simona Hudečková	6.C
3.	Aneta Dufková	8.C

Chlapci – 1. stupeň

1.	Jan Liška	5.A
2.	Vojtěch Veselý	5.A
3.	Jan Beneš	3.A

Chlapci – 2. stupeň

1.	Philip Trommelen	8.C
2.	Pavel Laštovička	8.C
3.	Viktor Beneš	9.C

Zdravý kraj
Vysočina

AKCE SE USKUTEČNILA
ZA PODPORY KRAJE VYSOČINA

První ročník soutěže OfficeArena 2012 se konal jako klíčová aktivita School Technology Innovation Centre Microsoft ČR. Cílem soutěže je porovnat a zhodnotit znalosti žáků základních škol a odpovídajících ročníků víceletých gymnázií všech krajů České republiky při práci se základními aplikacemi Microsoft Office.

Soutěž je realizována ve spolupráci s vybranými vzdělávacími centry společnosti Microsoft. Naše škola je od roku 2010 krajským školicím střediskem Center of Education firmy Microsoft a v dubnu letošního roku se stala dějištěm krajského kola soutěže OfficeArena 2012. Stali jsme se také hlavním partnerem soutěže společně s takovými firmami, jako je Hewlett-Packard Company, Microsoft Partneři ve vzdělávání, Computer Media a VideoOffice.cz.

Do celostátního kola, které se konalo 9. května 2012 v sídle firmy Microsoft v Praze, postoupili dva naši zástupci – **Ondřej Zelený z 9.C a Aneta Dufková z 8.C**. O významu akce svědčilo úvodní slovo Romana Cabálka, generálního ředitele firmy Microsoft ČR, který ocenil práce a úsilí všech soutěžících v krajském kole. Osobně všem jedenadvaceti postupujícím finalistům předal pěkné ceny.

Pak už ale propuklo finálové klání, kdy se jednotliví zástupci škol střídali ve svých pre-

zentacích na téma *Informační technologie - včera, dnes a zítřka a Digitální svět kolem nás*. Všechna vystoupení hodnotila porota, mezi jejímiž členy byli například Janek Vágner, šéfredaktor serveru Česká škola, Ondřej Neumajer, Pavel Andres za ČVUT a další.

Oba naši zástupci reprezentovali skvěle a **Aneta si odvezla ve starší kategorii první cenu!** Přesvědčila svým suverénním vystoupením, dobře načsovanou prezentací, krátkým filmem a vhodně reagovala i na dotazy poroty.

Jako hlavní cenu **Aneta vyhrála herní notebook** a bude moci strávit celý den v centrále Microsoftu, kde si projde všechny prostory firmy, podívá se do míst programátorů, systémových inženýrů, datových center i serveroven, do míst top managementu a zúčastní se videokonference zástupců Microsoftu v regionu.

Jak s odstupem času hodnotí Aneta svoje vystoupení v soutěži, můžeme posoudit z jejích slov:

„Do této soutěže jsem šla s tím, že si ji zkusím a porov-

nám své znalosti s ostatními. Už ve školním kole jsem byla tak nervózní, že jsem si vůbec nedokázala představit, že bych musela svoji prezentaci obhájet v kole celostátním. Přesto jsem ale postoupit chtěla. Proto jsem byla zklamaná, když jsem si prohlížela výsled-

ky krajského kola a zjistila jsem, že já vítězem nejsem.

O to větší pak ale byla moje radost, když jsem se dozvěděla, že postupuji na divokou kartu. To pro mě byla motivace. Chtěla jsem dokázat, že porota jednala správně, když

dala šanci právě mně. A to se mi nakonec podařilo."

Oběma soutěžícím děkujeme za skvělou reprezentaci školy a těšíme se na ně v dalším ročníku soutěže OfficeArena 2013.

Mgr. Petr Smékal

MÁME DOMA ZVÍŘÁTKO

Králíci domácí (Oryctolagus cuniculus f. domesticus)

Majitel: Karolína Švárová, 7.C (+ celá rodina)

Máme doma králíky. Mnozí z vás si určitě řeknou: „To je toho!“ Přece fůra z vás králíky doma má. Ale tady Karolína má doma 19 malých nedávno narozených králíčků a z těch devatenácti je čtrnáct kluků. No řekněte sami, že je to dost hustá náhoda, ne?

Teda původně bylo malých 20, ale jeden bohužel umřel. Karolína má kromě této králíčí školky ještě jednoho králíčího tatínka a tři králíčí maminky. Bylo jich původně víc, ale... Jedné zamračené noci využil dosud neznámý pes (možná to byl i vlkodlak ☺!!!) toho, že v jedné části zahrady není plot. Vplížil se do zahrady, prorazil pletivo a dřevěnou mříž v králíkárně a ukončil život jednoho samce a jedné samičky. Ale nesežral z nich ani kousek. Taková je to záhada...

Karolína zcela neprozíravě dala jména králíčím dospělákům. To se přece nedělá, že jo? Přece to, co má jméno, se nejí, ne? Ona tedy Karolína tvrdí, že když tatínek dělá králíčí exekuci, vůbec se nedívá a je ukrytá v pokojíku. No a když je králíčí maso na talíři, cpe se raději přílohou ☺.

To prý její starší ségra úplně v pohodě králíka stáhne a vykuchá. Je asi statečnější. Jen nevíme, jestli králíky konzumuje s větším nadšením než Karolína. Já si osobně myslím, že takový králík na smetaně... jméno nejméno, je to mňamka ☺. Králíků mají u Švářů požehnaně, jen aby to u nich nebylo jako ve slavném filmu Slunce, seno jahody, kdy králíky už nežral ani Punt'a, že jo ☺?

10. PODVEČERNÍ ČTENÍ

Mgr. Jaroslava Truksová

TENTOKRÁT A ROZHODČÍM HOKEJOVÉ EXTRALIGY MARTINEM HOMOLOU

V pátek 18. května 2012 se uskutečnilo ve 3.A již 10. podvečerní čtení v rámci celorepublikového projektu Celé Česko čte dětem. Naše pozvání tentokrát přijal rozhodčí hokejové extraligy Martin Homola.

Martin Homola si s dětmi povídal o tom, jak se stal rozhodčím, kolik zápasů pískal apod. Připravil si pro děti promítání fotografií, které zachycovaly jeho cesty po světě, kde měl možnost pískat hokejová utkání. Shlédli jsme fotografie např. z Číny a Ruska. Také dětem předvedl, co takový rozhodčí k práci potřebuje. Všichni měli možnost si vyzkoušet jeho přilbu, prohlédnout si píšťalku...

Na závěr dostal pan Homola od dětí kytičku a poděkování a ony s velkým nadšením dostaly od pana Homoly také dárek – každý si tentokrát neodnášel jen podpis, ale také puk. Byl to opět velice příjemný podvečer a děkujeme panu Homolovi, že si na nás udělal čas a přišel mezi nás.

Po přivítání bylo prvním úkolem dětí trochu se „rozbruslit“, protože je čekal „hokejový zápas“. Děti byly šikovné a skoro všem se podařilo dát gól.

Pak už mezi nás přišel pan rozhodčí Martin Homola. Připravil si pro děti ukázkou z kni-

hy Hokejky od Milady Večerové. Je to kniha, která zachycuje jednu hokejovou sezónu šestnáctiletých chlapců. Děti se z ukázky dozvěděly, že dobrý hokejista musí mít vůli, lásku k hokeji a musí být ochotný mu obětovat většinu volného času.

SEZNAM.CZ VYHRÁLI JSME POČÍTAČOVOU UČEBNU

Již sedmým rokem vyhlašuje internetový portál Seznam.cz svoji soutěž pro třídní kolektivy – *Najdi, co hledáš!* Nejnavštěvovanější portál České republiky dnes vykazuje průměrnou denní návštěvnost domovské stránky téměř 2,6 milionů reálných uživatelů a eviduje 7,5 milionu aktivních emailových schránek, každý den pak registruje 15 tisíc nových zájemců.

Výše zmíněná soutěž může vhodně doplnit výuku informačních technologií a počítačových dovedností na druhém stupni základních škol a tomu odpovídajících nižších tříd víceletých gymnázií a má za cíl zdokonalit a podpořit znalosti využívání Internetu. Trvá celkem 7 týdnů a skládá se ze tří základních soutěžních kol a jednoho kola finálového.

Žáci naší školy se soutěže *Najdi, co hledáš!* zúčastnili několikrát. I když jsme zodpověděli téměř vždy všechny otázky správně, přesto jsme končili v poli poražených. Až do letošního května. Tentokrát tým 8.C, který se do soutěže zapojil pod jménem Ajťáci, porazil všech 2000 přihlášených škol a stal se absolutním vítězem v celé České republice.

Hlavní cenou, kterou za vítězství třídy 8.C škola obdržela, se stala **počítačová učebna s dvaceti pěti počítači LE-NOVO**. Další velkou cenu si třída užije ve Špindlerově Mlýně ve tříhvězdičkovém hotelu Lesana, kde stráví celý týden s plnou penzí a bude v přírodě regenerovat po náročném školním roce.

Celková hodnota výhry, kterou 8.C pro sebe a svoji školu v soutěži získala, je zhruba 300 000 Kč.

Jako příjemné zpestření je pro žáky připravena návštěva centrály Seznamu.cz v Praze, kde se podívají na všechna pracoviště a kde pro ně bude připraven zajímavý doprovodný program.

Hlavní ceny jsou doplněny o spoustu menších cen od různých sponzorů, jejichž výčet by byl dlouhý. Ceny jsou uvedeny na webových stránkách www.najdi.seznam.cz.

Učebnu a hlavní ceny nám přijeli oficiálně předat zástupci Seznamu.cz společně s mediálním partnerem zpěvákem Benem Cristovaeem ve čtvrtek 24. května 2012.

Vedení školy děkuje třídě 8.C a třídnímu učiteli Mgr. Miroslavu Slámovi za vzornou reprezentaci školy, za zodpovědný přístup k soutěži, správné a rychlé odpovědi a za nadšení, se kterým všichni plnili jednotlivé úkoly.

Stálo to za to!

Mgr. Otto Ondráček
ředitel školy

NAŠE SETKÁNÍ S BENEM CRISTOVAO

Ve čtvrtek 24. května 2012 se 8.C učila jen první hodinu, což ke všemu tomu štěstí byl tělocvik. A proč že jsme měli takové úlevy? Stali jsme se absolutním vítězem soutěže *Najdi, co hledáš*, kterou vyhlašuje internetový portál Seznam.cz, a měli jsme si převzít hlavní výhru – počítačovou učebnu.

Většina školy už to věděla a zbytek se to dozvěděl ze školního rozhlasu, ve kterém zazněla i naše pochvala. Tu jsme ale bohužel neslyšeli, protože jsme byli právě na tělocviku. Sice jsme si takových pochval vyslechli několik, ale chvála se dá poslouchat pořád ☺. A my si teď užíváme svoji slávu, protože být první v celé České republice je rozhodně úspěch. Vždyť nikoho celkem nezajímá, že naše vítězství je spíše dílem absolutní náhody.

A tak se po poslední úpravě nástěnek přece jenom na parkovišti před školou objevila očekávaná auta. Zatímco my jsme šli s absolutním klidem pomoci odnést krabice a tašky s našimi cenami, jakmile vystoupil zpěvák a herec Ben

Cristovao, patron celé soutěže, začalo opravdové šílenství. Ben má na naší škole asi velkou spoustu fanoušků. Všichni tito nadšení fanoušci ale museli se zvoněním odejít do vyučování.

To jenom my jsme měli možnost dívat se, jak Ben přestřihuje pásku k naší nové počítačové učebně. Následoval proslov paní Losertové ze Seznamu.cz, pana ředitele, pana starosty a také Bena, který nás pobavil upozorněním, abychom se na nových počítačích nedívali na porno ☺.

Pak už přišlo očekávané předání cen, které jsme po vyfočení ve stejných tričkách (s panem Zeleným a Krastým – maskoty soutěže) a s Benem hned vyzkoušeli. Měnili jsme barvy lízátek, zkoušeli bezdrátové myši a především nové počítače.

Ben se mezitím věnoval svým fanouškům. Nejdříve se samozřejmě podepsal nám, ale došlo

i na ostatní třídy, protože přece jenom něco takového se u nás ve škole neděje každý den. Celé předávání cen dokumentovali reportéři serveru Novinky.cz, kteří natáčeli rozhovory i s námi.

Velmi příjemné paní jsme tak přiblížili něco o našem týmu, jak probíhalo zodpovídání soutěžních otázek či jestli si mys-

líme, že je tato soutěž užitečná. Navečer, kdy už byla zpráva zpracována a zveřejněna na internetu, jsme se tak stali i mediálními hvězdami ☺.

Tím pro nás celá věc ale ani zdaleka neskončila. V září nás čeká exkurze do firmy Seznam.cz a vyhráli jsme také vstupenky do Aquapalace Praha. A to, co nás teď zajímá asi

nejvíce – poslední červnový týden strávíme ve Špindlerově Mlýně v hotelu Lesana.

Tak si teď můžeme říci, že to všechno stálo za to – i to, že jsme někdy přetáhli hodinu, abychom stihli všechny otázky. Nikdy by mě nenapadlo, co všechno může způsobit taková jedna správná odpověď na tipovací otázku...

ROZDĚLILI JSME SE...

Jako dodatek k naší výhře přišel každému ještě kyblík lízátek. Protože nám zbýval ještě jeden nerozdělený kyblík, vznikl nápad, že bychom se o svoji výhru mohli rozdělit. Nutno říci, že zpočátku se nikomu tento nápad moc nezamlouval. Avšak již druhý den zřejmě měli lízání všichni dost, protože se názor změnil ☺.

Možná bychom se mohli rozdělit s nějakou jinou třídou, ale každá jiná třída si přece takovou výhru může sama vyhrát. Chtěli jsme tedy část své výhry věnovat někomu, kdo nemá takovou příležitost.

Vzhledem k tomu, že mamka Pavla Laštovičky pracuje ve **stacionáři Zdislava**, vydali jsme se tam. Všem jsme vysvětlili, jak jsme k lízátkům přišli a co jsme vyhráli. Přestože ve Zdislavě jsou téměř všichni již dospělí, byli za náš dárek i návštěvu rádi. Mezitím, co jsme si prohlíželi celý dům, už stačili lízátko i ochutnat.

My jsme si na oplátku odnesli jejich výrobek a především dobrý pocit z toho, že jsme někomu udělali aspoň trochu radost. Ta se totiž zvyšuje přímo úměrně s tím, s kolika lidmi se o ni podělíte...

DEN DĚTÍ

Mgr. Hana Knapčoková

PLNÝ ZÁBAVY

1. červen je den, na který se děti vždy těší. Je to Den dětí a i letos si ho všichni pořádně užili. Žáci 1. stupně zhlédli v kině pohádku Saxána a Lexikon kouzel. Potom je čekal program plný veselých a zajímavých soutěží, jež si pro své mladší kamarády připravili žáci 8.A.

Děti lovil rybičky, hrály kuželky, házely šipky, skládaly puzzle, malovaly, třefovaly plechovky, střílely na terč, dokonce si vyzkoušely i chůdy. Protože byly všechny děti moc

šikovné, odcházely se sladkou odměnou a úsměvem ve tváři.

Starší žáci měli možnost strávit tento den se svými spolužáky a učiteli podle svého přání. Vyráželi na různé výlety a další

akce – do bazénu, aqvaparku, na fotbal, na kuželky, na bowling, zastřílet si...

Den dětí se prostě vydařil..

POJĎTE, DĚTI, BUDEME SI HRÁT A TVOŘIT!

Již tradičně připravují učitelé naší školy dne 1. června za finanční podpory města zábavný odpolední program pro děti.

V tento den děti spěchaly do školy i odpoledne. Těšily se na své oblíbené dílničky, kde si mohly vyrábět pěkné výrobky. Letos je čekala dílnička bambulková, květinková a čtverečková. Děti nejen tvořily, ale také nakupovaly výrobky žáků naší školy na dětském jarmar-

ku za grošíky, které si vydělaly v dílničkách. Nádherných výrobků bylo mnoho – broučci, motýlci, sovičky, různé kytičky, košíčky...

Plno dalších krásných dětských výrobků, obrázků a fotografií si mohli všichni návštěvníci

prohlédnout v přízemí naší školy.

Děti si odnášely plné ruce dárečků pro sebe a své blízké a dobrý pocit z toho, jak se jim vyrábění dařilo. Jsme rádi, že se tato akce dětem líbí, a těšíme se zase za rok!

BACHA NA HROMÁDKY

PUCLÍKŮV KOMIKS

Erik Havlík z 8.C, náš exkluzivní redakční komiksový kreslíř ☺, tentokrát zachytil událost, která se přihodila jedné nejmenované paní učitelce v hodině tělesné výchovy ☺...

EKOŠKOLU JSME OBHÁJILI

V červnu roku 2010 jsme poprvé získali mezinárodní prestižní titul Ekoškola. Tento titul je propůjčen pouze na dva roky a poté je nezbytné znovu projít auditem a titul obhájit.

Dne 7. května 2012 jsme titul Ekoškola obhájili. Podrobili jsme se celodennímu auditu, kde auditorky zajímaly především ekologický provoz školy a vzájemná spolupráce žáků, učitelů a správních zaměstnanců. Naše dlouholetá práce v oblasti environmentálního vzdělávání byla tak zúročena a „posvěcena“ obhájením titulu.

Mgr. Martina Janíčková

AUDIT

Ráno jsme se sešli v relaxační místnosti, kde jsme přichystali občerstvení (obrázek vlevo). Po druhé vyučovací hodině jsme pak očekávali příjezd komise, která měla na naší škole uskutečnit audit.

Vyptávala se nás na otázky ohledně naší spolupráce a činnosti Ekotýmu, rozebírala s námi srovnávací analýzu ekologického provozu školy, testovala naši orientaci a znalosti Ekokodexu a podobně...

Komise byla nekompromisní, a proto se náhodně vyptávala i ostatních žáků a učitelů naší školy, zavítala do školní jídelny i na školní zahradu. Zdá se, že paní auditorky byly spokojené, protože výsledkem auditu je skutečnost, že se **můžeme pyšnit druhým titulem Ekoškola.**

Renáta Sobotková, 8.A

CESTA ZA TITULEM DO PRAHY...

Není to tak dlouho, co jsme obhajovali titul Ekoškola poprvé. Nyní přišla řada na to, abychom dokázali naši ekologickou zdatnost podruhé...

K získání titulu je potřeba uskutečnit mnohé změny a analýzu celé školy. Když jsme toto splnili, čekal nás ten nejtěžší úkol - přesvědčit paní auditorky, které k nám do školy přijely, že si titul opravdu zasloužíme. Tento úkol jsme zvládli a vypořádali jsme se se všemi problémy. Proto jsme byli velmi šťastní, když nám přišla zpráva, že jsme titul znovu získali. A tak jsme se 14. června 2012 vydali do Prahy...

Ráno se naše pětice členů Ekotýmu spolu s paní učitelkou Janíčkovou sešla na vlakovém nádraží, odkud jsme se dopravili do Prahy. Naším cílem byla Právnická fakulta Karlovy univerzity, kde se konala ona slavnostní událost. Po zahájení a zhlédnutí krátkého filmu, natočeného sdružením Tereza, začal při-pravený program.

My jsme se vydali na soutěž pro děti. Pomáhali jsme starostovi špinavého města, které bylo plné odpadků. Celou soutěží jsme zdárně prošli a získali titul ScrabMeni. Poté už přišla naše chvíle.

Na předem určené místo, které měla každá škola vy-členěné, jsme si rozprostřeli naše stanoviště s hrami a ukázkami výrobků z naší školní ekologické olympiády. Největší úspěch měla kabelka z novin, o kterou se zajímaly nejen dámy, ale i pánové, kteří za námi přišli.

Ve dvě hodiny přišel neočekávanější okamžik celého dne - předávání samotného titulu. Všechny zúčastněné školy obdržely ceny, vlajku a certifikát Ekoškoly. Pak už jsme se jen vrátili domů s příjemným pocitem dobře odvedené práce.

Získat titul je velmi složitá a pracná věc. Ale i přesto je to zábava, u které se dozvíte i spoustu zajímavých věcí o vaší škole.

Marie Novotná, 7.C

ANKETA

Před nějakou dobou uspořádal školní Ekotým poměrně rozsáhlou anketu mezi žáky naší školy, jejímž cílem bylo zjistit názory, náměty, nápady a připomínky k prostředí, ve kterém se všichni pohybujeme, a k činnostem, které na naší škole probíhají...

Ankety se zúčastnilo 86 žáků 1. stupně (4. a 5. třídy) a 149 žáků 2. stupně. Účastníkům našeho minivýzkumu jsme položili tyto otázky:

1. Líbí se ti prostředí naší školy?
2. Změnil bys tu něco k lepšímu? Jak?
3. Využíváš k relaxaci přespolečnou třídu nebo školní dvůr?
4. Jak by se dala relaxační místnost ještě využít?
5. Co ti v relaxační místnosti nebo na školním dvoře chybí?
6. Podílíš se na sběrových aktivitách školy?
7. Využíváš školní knihovnu?
8. Myslíš si, že máme ve škole dost zeleně?
9. Uvítal bys ve školním časopise Puclík křížovky? Popřípadě co jiného?

ODPOVĚDI, NÁZORY:

1. ANO 191 žáků, NE 44 žáků
2. ANO 127 žáků, NE 108
barevnost tříd, do tříd počítače, více interaktivních učeben, možnost uskladnění jízdního kola, do přespolečny počítače, automaty na pití a jídlo, bufet
3. ANO 125 žáků, NE 110
4. Např. učebna výchovných předmětů, cvičení, prostor pro třídnické práce...
5. Do relaxační místnosti pořídit např. polštář (odpočinkový pytel), nové hry, trampolínu, počítač, stolní fotbal, tančící podložku, v místnosti by mohla hrát hudba ...
Na školním dvoře by žáci uvítali např. kuželky, fotbalové branky, skluzavky, travu ☺, více zeleně..
6. ANO 177 žáků, NE 58
7. ANO 134 žáků, NE 101
8. ANO 141 žáků, NE 76
9. ANO 156 žáků, NE 94

FÓRKY

Víte, proč nemají komáři svítící zadečky jako světlušky? Protože by to večer u rybníka vypadalo jako v Las Vegas...

Krásná blondýna se prochází v parku se svým čtyřnohým miláčkem. Přistoupí k ní mladý sympatický muž a povídá: „Slečno, vy máte ale krásného pejska, můžu si vás pohladit?“

Starší paní si kupuje papouška a říká: „Tak co, ty hlupáčku, umíš mluvit?“ Papoušek se na ženu podívá a rozmrzele odpoví: „A co ty, babo jedna, umíš létat?“

„Haló, volám ohledně toho hlídacího psa, co jsme od vás koupili. Můžete nám poradit, jak to máme zařídit, aby nás pustil domů?“

Máte pistoli a jeden náboj. Před vámi stojí lev a za vámi jaguár. Co uděláte? Zastřelíte lva a odjedete jaguárem...

Jaké podniknout kroky, když člověk narazí v lese na medvěda? Co nejrychlejší...

Potkají se dva ježkové. Jeden má obvázanou packu. „Co se ti stalo?“ ptá se jeden. „Ále, zapomněl jsem a podrbal jsem si záda!“

Jde kráva po louce a potká zajíce, jak kouří. Koukne se na něj a řekne: „Tak malej a už kouří?!“
Zajíc tiple cigo a řekne: „Tak velká a chodí bez podprsenky!“

Může slon chodit do základní školy? Nemůže, protože neprojde dveřmi.
A může slon chodit na střední školu? Nemůže, protože nevychodil základku.

Ryba se z posledních sil dostane z rybářské sítě, doplave do bezpečí pod kámen, zapne mobil a zděšeně čte: „Vítejte zpátky v síti.“

Přijde žába k veterináři a na hlavě má ponožku. Doktor jí povídá: „Žabičko, kdo ti to udělal?“
„Buď zticha, tohle je přepadení!“

Martin Rajgl, 9.A

Zdroj: www.sprymy.cz, www.bolehlav.cz

Podle www.ekolampov.cz
připravila Marie Novotná

- Do přírody se dá jezdit nejen za krásou vzrostlých stromů, kvůli zurčícím potokům nebo setkání s jeleny. Důvodem může být i kámen, respektive neživá příroda. Právě tu propagují geoparky, což je v České republice poměrně nový fenomén. Ministerstvo životního prostředí České republiky předalo v poslední době certifikát hned dvěma novým „národním geoparkům“ – nesou název Železné hory a GeoLocí...
- Žraloků v posledních době významně ubývá. Důvodem je jejich lov kvůli kulinárnímu využití, stávají se nechtěnými úlovkami při rybářských výlovcích a část jich padne za oběť sportovnímu rybářství. To vše se ale týká žraloků, kteří žijí na volném moři. Vědci donedávna nedokázali odhadnout, jak jsou na tom žraloci z pobřežních vod. Poprvé přicházejí s výzkumem populace žijící na útesech v Tichém oceánu. A výsledky jsou snad ještě horší, než u žraloků z volného moře. Odhaduje se, že populace žraloků, kteří žijí v blízkosti útesů obydlených oblastí, poklesla o více než 90 %...

MINIANKETA...

Jaký máte názor na využití solárních panelů?

Je to užitečná věc...

Michal Sívák, 6.A

Jsou díky nim komerční problémy...

Tereza Havelková, 6.C

Je to prospěšné...

Jan Bonaventura, 6.C

Je to blbý...

Andrea Višková, 5.B

Je to dobrá věc...

Michaela Jinková, 6.B

Mohly by být užitečné, kdyby nebyly zneužity ke komerčním účelům tak, jak to vidíme u nás v České republice...

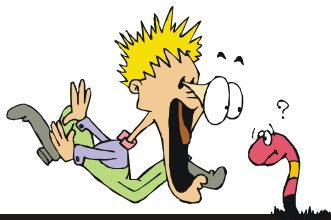
Mgr. Jaroslava Hnízdilová

.....
František Bukáček, 6.C

www.ekofofor.brontosaurus.cz

VÝZKUM

Jana Knapčoková, 9.C
Martina Šikulová, 9.C

FOBIE

ANEBO ČEHO SE BOJÍME

Asi každého z nás občas něco děsí. Určitě znáte ten pocit úzkosti a strachu, který nás přepadne, když se dostaneme do určité situace. Říká se mu fobie. Plně si ho uvědomujeme, ale nejsme s ním schopni nic udělat. Je zjištěno a pojmenováno mnoho druhů fobií, které lidi někdy pociťují...

A tak jsme se rozhodli, že uspořádáme malý výzkum, abychom zjistili, co nás děsí nejčastěji. Vytvořili jsme malý dotazníček, do kterého jsme uvedli nejčastější fobie, jenž lidé pociťují. Speciality, jako je třeba strach z klaunů, slepic, zrcadel atd...☺, jsme vynechali. Vyšel nám následující soupis:

- **Klaustrofobie** – strach z uzavřených prostorů
- **Odontofobie** – strach ze zubařů
- **Ofidiofobie** – strach z hadů a zmijí
- **Thanatofobie** – strach ze smrti
- **Noctifobie** – strach z noci, tmy a ticha
- **Hypsofobie** – strach z výšek a pádů z výšek
- **Arachnofobie** – strach z pavouků
- **Siderofobie** – strach z bouře s blesky
- **Peirafobie** – strach ze zkoušky, z veřejného vystoupení
- **Tafefobie** – strach z jeskyní či pohřbení zaživa
- **Žádnou fobii netrpím**
- **Jiná** (napíš jaká)...

Takovýto dotazník přišel pod ruku téměř všem žákům na 2. stupni naší školy, a dokonce i některým kantorům. Většina zatrhala více než jednu fobii. Závěry z našeho malého výzkumu jsme pojali trochu s nadhledem a volněji, jelikož je nám jasné, že kdyby někdo trpěl všemi fobiemi, které zatrhł, nemohl by pomalu ani vyjít z domu ☺. Někteří tázaní se naopak velmi nápaditě vyjádřili, co je jejich děsivou specialitou. Výzkum jsme rozdělili podle ročníků a pohlaví, protože si myslíme, že by bylo zajímavé zjistit, co nejvíce děsí děvčata a co chlapce a jestli se to nějak mění s věkem. Takže pojďme zjistit, čeho se kdo bojí...

KLUCI 6.-7. ROČNÍK

1. místo - arachnofobie

strach z pavouků (23 hlasů)

Pohled na osminohého pavouka vyděsí valnou většinu kluků. Zajímalo by nás, jestli u toho vydávají také charakteristický křik, jako to s oblibou dělávají dívky při střetnutí s pavoukem ☺.

2. místo - peirafobie

*strach ze zkoušky,
z veřejného vystoupení (22 hlasů)*

Většině kluků se rozklepá koleno, když musí před někým veřejně vystupovat nebo podstoupit těžkou zkoušku. Nikdo si asi nevychutnává ten pocit, kdy stojí před tabulí s referátem, avšak všichni víme, že tohle prostě ke studiu

i životu patří a že s přibývajícím ročníky toho bude mnohem více. Doporučujeme cvičit a třeba podstoupit jako „faktor strachu“ Mladého Demosthena.

3. místo - tafefobie

strach z jeskyní či pohřbení zaživa (21 hlasů)

Nedoporučujeme vyrazit na školní výlet do Punkevních jeskyní, jelikož mnoho kluků by to asi nevydýchalo ☺.

4. místo - ofidiofobie

strach z hadů a zmijí (19 hlasů)

Učitelům, kteří vyučují přírodopis a mají v osnovách plazy, doporučujeme, aby důkladně zvážili „účast“ hadů

pana učitele Smékala v hodinách přírodopisu. Teda jestli nechtějí potom křísit omlévající ☺...

5. místo – hypsofobie

strach z výšek a pádů z výšek (16 hlasů)

Věříme, že spousta kluků v tomto věku vyvádí různé skopičiny, při nichž se nelze výškám vyhnout, ale přece jsou i tací, které do výšky nedostanete.

6. místo - žádnou fobií netrpím (14 hlasů)

Máme to ve škole ale udatné hochy! Děvčata, tyhle kluky zavolejte, až vám bude nějakou místnost obývat pavouk, protože s těmhle kluky to ani nehne (tedy ten pavouk, ne vaše volání o pomoc ☺).

7. místo – thanatofobie

strach ze smrti (13 hlasů)

Smrti se nikdo nevyhne a v tomto věku je zbytečné o ní přemýšlet - řekli si kluci a pustili si film s velkou krvavou bitkou, kde umírá každý druhý bojovník...

8. místo – odontofobie

strach ze zubařů (12 hlasů)

Bohužel, k zubaři občas musíme zajít všichni, takže tenhle strach musí každý zlomit, usednout do sedačky hrůzy a zaposlouchat se do romantického a něžného švehlení zubní vrtačky ☺...

9. místo - jiná (napiš jaká)... (10 hlasů)

Musíme se s vámi podělit o tyto kreativní odpovědi. Klukům nahání strach škola, hmyz, labyrinty (zajímavé), osudný den 21. 12. 2012 neboli konec světa, duchové, specifitější hmyz - vosy a včely (že by alergie na bodnutí ☺?), mořské ryby (nějaká hororová příhoda z dovolené nebo jen nadmíra filmů s touto tematikou?), strach ze ztráty blízkého a chození v noci sám domů.

10. místo - noctifobie

strach z noci, tmy a ticha (7 hlasů)

S depresivním tichem a tmou se umí většina poprat. Avšak není nad to usínat s rozsvícenou lampičkou ☺...

11. místo - klaustrofobie

strach z uzavřených prostorů (6 hlasů)

Víme, že klaustrofobie není nic příjemného, ale z druhého pohledu si člověk, který se s ní potýká, aspoň zlepší fyzickou, když místo výtahem vyšlápne schody...

12. místo - siderofobie

strach z bouře s blesky (4 hlasy)

Většina kluků má ráda adrenalin. Nedivila bych se, kdybych potkala kluky za velké bouřky v lese, či dokonce je viděla koupat se v rybníku se slovy, jak je ta voda teplá...

DÍVKY 6.-7. ROČNÍK

1. místo - arachnofobie

strach z pavouků (29 hlasů)

Křik, zběsilý útěk z místnosti... Každý ví, o jakou situaci se jedná. Dívka objevila pavouka a hysterie jí pohltila zdravý rozum. Takže se musí najít jiný odvážlivec, co vezme noviny a strachobudiče zpacifikuje.

2. místo - peirafobie

strach ze zkoušky, z veřejného vystoupení (19 hlasů)

I dívky znají ten pocit stáhnutého žaludku a zrychleného tepu těsně před zkouškou či veřejným vystupováním. Holt se na naší škole moc exhibicionistek nevyskytuje ☺...

3. místo - thanatofobie

strach ze smrti (13 hlasů)

Při pomýšlení na smrt dívky svírá pocit úzkosti a strachu. Můžeme vás však uklidnit, že vás se smrt vážně ještě netýká, takže hlavu vzhůru...

4. místo - hypsofobie

strach z výšek a pádů z výšek (10 hlasů)

Velmi obvyklá dívčí fobie. Těšte se na devátou třídu - na výlet do lanového centra ☺. Třeba se rozhodnete váš strach překonat a vydáte se do závratné výše...

5. místo - odontofobie

strach ze zubařů (9 hlasů)

Zvuk zubní vrtačky některým dívkám způsobuje mdloby či přinejmenším husí kůži. Ale když se budete o svoje zoubky starat, zubař si u vás ani neškrtně ☺...

6.-7. místo - tafefobie

strach z jeskyní či pohřbení zaživa (8 hlasů)

6.-7. místo - ofidiofobie

strach z hadů a zmijů (8 hlasů)

Nechtěli bychom vidět, co by se stalo, kdyby dívky v úzké jeskyni narazily na jakéhokoliv hada ☺.

8.-9. místo - sederofobie

strach z bouře s blesky (7 hlasů)

Asi málokomu by se podařilo potkat partu dívek, co by se rozhodla si udělat procházku za bouřky s bijícími blesky nad hlavou...

8.-9. místo – jiná

(7 hlasů)

I o dívčí osobité strašáky se s vámi musíme podělit. Dva-krát se tu objevili klauni, divoká prasata (to už zavání Chocholouškem), slimáci, zrcadla (že by inspirace v úvodním textu?), zloději, bezdomovci a podobná individua a také trochu té paranormality, jako jsou duchové a hororové postavy, speciálně Krvavá Mary (známější pod anglickým jménem Bloody Mary).

10. místo - noctifobie

strach z noci, tmy a ticha (6 hlasů)

Tahle fobie se dá celkem snadno vyřešit. Pomůže vám k tomu domácí mazlíček, který je rád při spaní ve vaší blízkosti (ještě lépe přímo v posteli ☺). Postačí ovšem i plyšový medvídek...

11. místo - žádnou fobií netrpím

(4 hlasy)

Tipovali jsme, že se v nižších ročnících nevyskytne moc dívek, ve kterých by nevyvolávalo nic strach. Avšak pár se jich našlo...

12. místo - klaustrofobie

strach z uzavřených prostorů (1 hlas)

Pouze jedna dívka by zaseknutí výtahu brala jako situaci, kdy jí jde o život...

SHRNUTÍ

První dvě místa mají dívky s chlapci společná. Pořadí ostatních se nějak radikálně nezměnilo. I když jsou to nižší ročníky, našli se i tací, kteří žádným strachem netrpí, což je samozřejmě ta úplně nejlepší varianta.

Náš průzkum dále pokračoval v osmých a devátých třídách. Nyní se můžete kouknout na celkové výsledky obou ročníků – opět jsme odděleně posuzovali holky a kluky.

8.-9. TŘÍDA – KLUCI

1. místo - hypsofobie

strach z výšek

Jiný ročník, tudíž i jiné výsledky. Je vidět, že kluci z osmiček a devítek už nejsou žádné bábovky. V této kategorii bezkonkurenčně vyhrála hypsofobie, tedy chorobný strach z výšek. Ale my si stejně myslíme, že

v tomhle případě nešlo ani tak o chorobný strach, ale spíš jen o takovou lehkou obavu nebo spíš respekt k výškám – a to může být i docela prospěšné. Člověk si totiž dává větší pozor a třeba tolik neriskuje, když už se do nějaké té výšky dostane...

2. místo - arachnofobie

strach z pavouků

Zde se zase nebojácnost starších žáků vykompenzovala a na druhém místě arachnofobie. Je vidět, že většina z nás bere tohoto malého roztomilého tvorečka jako stvůru v nadlidské velikosti...

3. místo - peirafobie

strach ze zkoušky nebo veřejného vystoupení

Velká část kluků v našem dotazníku zakroužkovala právě tuto fobii. I když se to možná nezdá, tak i tomu největšímu drsňákovi ze třídy právě při přednášení poezie před publikem může trochu spadnout hřebínek...

4. místo - ofidiofobie

strach z hadů

Vidět pro některé kluky válet se na zemi i obyčejnou neškodnou užovku znamená noční můru. Nedej bože být v její blízkosti blíž jak na kilometr...

5. místo - tafefobie

strach z pohřbení zaživa

K tomuto snad ani není co dodat. Je více než stoprocentní, že tuto hrůzostrašnou smrt nechce nikdo zažít, a tak tato fobie po nocích straší velké procento všech kluků...

6.-7. místo - odontofobie

strach ze zubařů

Práce dentisty musí být určitě těžká. Mít na křesle ječícího kluka, který za žádnou cenu nechce přijít o svoji prožranou stoličku, asi není zrovna moc příjemná záležitost...

6.-7. místo - noctifobie

strach ze tmy

Se stejným počtem hlasů jako odontofobie se na 6.-7. místě umístila noctifobie. Ačkoliv se to zdá možná až neuvěřitelné, tak i někteří hoši musí večer do postele utíkat s rozsvíceným světlem, aby je něco „nesežralo“. Doporučujeme sledovat menší množství hororů a jiných podobných filmů, kde na vás ze tmy vybafne nějaká postava...

8. místo - klaustrofobie

strach z uzavřených prostorů

Některým klukům není příjemné ani nacházet se v uzavřeném, či dokonce stísněném prostoru.

9. místo - thanatofobie

strach ze smrti

Jít večer spát a už se neprobudit. Fuj, děsná představa...

10. místo - žádnou fobií netrpím

I když byste po přečtení předchozích řádků u arachnofobie řekli, že máme na škole kluky „měkkýše“, tak se našlo i pár statečných hochů, kteří nemají strach z ničeho. Sice jsou to jenom výjimky, ale i tak si to zaslouží veliký potlesk!

11. místo - siderofobie

strach z bouřek a blesků

Blesky a bouřky nahání lidem strach už celá staletí, ale v našem průzkumu se to skoro vůbec nepotvrdilo. Pouze jednomu klukovi ze všech osmiček a devítek z těchto meteorologických jevů vstávají vlasy hrůzou ☺.

12. místo - jiná

Je docela dost lidí, kteří nemají k politice zrovna vřelý vztah, ale řekli byste, že někteří z nás z toho mají dokonce fobii? Ano, je to tak. Jeden žák má chorobný strach z voleb, ministrů a prezidentů ☺. A určitě by se našlo více lidí, kteří by byli na jeho straně.

Škola. Už jen když dva žáci naší školy slyší toto podstatné jméno, naskakuje jim husí kůže. Ale škola je přeci skvělá cesta, jak se vzdělat a jít za svými životními cíli. A moc rádi do ní chodíme, že ano ☺?

Další rarita mezi fobiemi byl strach z vlastního strachu. Není nad to bát se toho, čeho se bojíme ☺. Dokonce i malí psi v nás vyvolávají strach. Někomu stačí, jen když k němu přiběhne dvacetimetrový trhač a začne na něj skákat - to už nezbývá nic jiného, než vzít nohy na ramena a vzdálit se od tohoto psíka co nejdál. Dále se v našem dotazníku objevil strach z vody nebo strach z neznámých míst.

8.-9. TŘÍDA - HOLKY

1. místo - arachnofobie

strach z pavouků

Nejrozšířenější a nejneoblíbenější fobie vůbec. A holky opět nezklamaly a ponechaly tarantulím, křížákům a jiným osminohým potvorám 1. místo. Ovšem doufáme, že si to někdo nevezme jako návod, čím chudáky holky obtěžovat a strašit...

2. místo - peirafobie

strach z veřejného vystoupení, zkoušky

Nejen kluci, ale i holky z osmiček a devítek bojují s touto fobií. Snad všichni musíte znát ten pocit, kdy najednou stojíte před třídou s knedlíkem v krku a nemůže z vás vyjít ani jedno kloudné slovo, natož smysluplná věta...

3. místo - ofidiofobie

strach z hadů

Dalo se očekávat, že ani šupinatá kůže, po které se hadi plazí, nepřijde holkám zrovna dvakrát přitažlivá. Ofidiofobie tedy skončila s bronzovou medailí na třetím místě.

4. místo - thanatofobie

strach ze smrti

Je zajímavé, kolik lidí se bojí smrti, i když vlastně nikdo pořádně neví, jak vypadá. Holt nezbývá nic jiného, než dámám poradit, aby se s touto životní skutečností smířily.

5. místo - hypsofobie

strach z výšek

Klasická a všem známá fobie z výšek zaujala překvapivě až páté místo, ale i tak s ní velké procento naší školy statečně bojuje...

6. místo - tafefobie

strach z pohřbení zaživa

Fuj! Při této představě snad každého z nás polije studený pot a nejraději by na tuto myšlenku co nejrychleji zapomněl, což je jedině dobře...

7. místo - odontofobie

strach ze zubařů

Přemýšlíme, co je horší - jestli ječící holka na zubařském křesle nebo již zmíněný ječící kluk. Každopádně v obou případech to bude mít zubař dost těžké ☺.

8.-9. místo - klaustrofobie

strach z uzavřených prostorů

Výtahy, letadla nebo vlaky - většina těchto uzavřených dopravních prostředků i jiných míst děsí velké množství všech dívek.

8.-9. místo - noctifobie

strach ze tmy

Noctifobie zaujala u holek spodní příčky na rozdíl od kluků. Jak to tak vypadá, tak některé holky by měly ochraňovat spíše kluky, než jak tomu do této chvíle obvykle bylo ☺...

10. místo - siderofobie

strach z bouřky, blesků

Ani bouřky děvčatům strach nějak kór moc nenahánějí...

11. místo - žádnou fobií netrpím

Kdo by to byl řekl, že je na naší škole stejné množství nebojácných holek i kluků, kterým nedělá nejmenší potíže klidně ležet pod kupou hadů a pavouků v rakvi na vysoké rozhledně a přitom s klidem sledovat záři křížujících se blesků ☺.

12. místo - jiná

I u děvčat se našlo pár raritek ohledně fobií. Patří mezi ně třeba sahání na kliky, což samozřejmě z hygienického hlediska chápeme ☺, ale v běžném životě to může být

docela problém. Dále se tu objevil třeba strach z úchyláků, což taktéž chápeme. Proto nezbyvá nic jiného, než chodit po večerech v objetí statných mladíků, což asi žádné dívčině nedělá nejmenší problém ☺. Nakonec se tu objevila fobie z věcí, které brání v pohybu nebo z hmyzu.

A aby ani učitelé nepřišli zkrátka, tak i oni se s námi podělili o svůj strach. Zde jsou výsledky:

UČITELÉ

1. místo - hypsofobie

strach z výšek

Kdo si naivně myslel, že většinu učitelek postraší s obřím umělým pavoukem, kterého jim položí na stůl, tak se velice mýlil. Máme na škole statečné učitelky i učitele, a tak radši ani nechtějte vědět, jakými všemožnými způsoby by se s ním vypořádali. První místo si tedy odnáší hypsofobie.

2. místo - žádnou fobií netrpím

Páni, tak to zde opravdu nenajdete žádné strašpylíky, naši páni učitelé a paní učitelky se jen tak nezaleknou!

3.-4. místo - odontofobie

strach ze zubařů

I učitelé mají se zubaři velký problém. Proto se ptáme, zdali je na zubařském křesle horší ječící kluk, ječící holka nebo snad ječící učitel ☺?

3.-4. místo - ofidiofobie

strach z hadů

Vystrašením učitelů s pavouky možná nezabudujete, ale můžete to zkusit s hady. Někteří učitelé z nich mají fobii.

5.-6. místo - klaustrofobie

strach z uzavřených prostorů

I tento strach přemáhá některé členy z našeho učitelského sboru. Naštěstí těch opravdu stísněných místností máme ve škole jako šafránu...

5.-6. místo - thanatofobie

strach ze smrti

Bohužel, tato fobie straší většinu z nás. V této souvislosti nás napadl jeden známý výrok: *Neberte život příliš vážně, stejně z něho nevyváznete živí.* To jsme ale asi jedincům s thanatofobií moc nepomohli ☺.

7.-8. místo - siderofobie

strach z bouřek

Ani hromy a blesky nenechávají některé učitele v klidu. Ale když je občas pouštějí v hodinách směrem k některým žákům, takový problém jim to zase nedělá ☺.

7.-8. místo - tafefobie

strach z pohřbení zaživa či z jeskyní

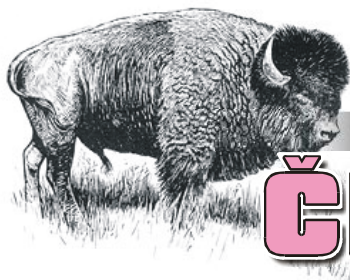
V tomto případě jeden z našich učitelů zakroužkoval tuto fobii s popiskem, že mu nahání strach hrozdí úzké jeskyně. Tak je potřeba chodit jen do těch širších ☺...

9. místo - jiná

Nějaká paní učitelka v našem dotazníku napsala, že má fobii z hlupáků. V tom případě jí tedy musí vstávat vlasy hrůzou každý den, když jich v práci potkává a musí učit minimálně desítky ☺. Dále se zde objevily názvy jako mysophobia (strach ze špíny, nepořádku) a ephebifobie (strach z teenagerů, náctiletých lidí). Soucítíme s tímto panem učitelem, jelikož při svém povolání je ve stejné těžké situaci jako paní učitelka se svojí fobií z hlupáků. No a nakonec jsme zde našel i strach o zdraví svých blízkých. Ten máme ale v sobě asi všichni, jen si ho plně uvědomíme až ve chvíli, kdy k takové situaci skutečně dojde...

10.-12. místo

No a na posledních příčkách se umístily **noctifobie**, **arachnofobie** a **peirafobie**, kterými netrpí ani jeden učitel.

7. TŘÍDY OPĚT
NA TÁBOŘE V ZUBŘÍ
Marie Novotná, 7.C

POKLAD

ČERNÉHO ZUBRA

Jako každý rok i letos se všechny sedmičky sešly na dvoudenním pobytu v Zubří. Hlavní motivací byl poklad černého zubra, který jsme si museli patřičně zasloužit...

Celé putování začalo ve středu 23. dubna 2012, když jsme se postupně sešli před školou obtěžkáni svými velkými taškami nebo malými batůžky. Přesně o půl osmé přijel pan Jambor a my mu naložili svoje zavazadla. Spolu s učiteli jsme se pěšky vydali na cestu do Zubří.

Po cestě někteří probírali důležité věci, někteří vymýšleli pokřiky nebo dělali něco úplně jiného. Nicméně cesta uběhla velmi rychle a my úspěšně dorazili do Zubří. Tam jsme dostali instrukce, předvedli naše skupinky a pokřiky a šli se zabydlet do přidělených chatek.

Tento rok se vyskytly opravdu super názvy, a tak si je nemůžu odpustit zmínit, byli to: Singles, Simpsnovi, Velký třesk, Šrouby a matice, Zubřici a Borci. Všichni jsme se tedy představili a objevili našeho nečekaného společníka - byl to kocourek, který za námi přišel a velice si oblíbil paní učitelku Svobodovou ☺.

Pak už na nás čekal připravený program v podobě úkolů, za které bylo možné dostat oranžové nebo černé knoflíky, které jsme potřebovali. Úkoly byly skvělé a zábavné. Vůbec jsme se nenudili a více jsme spolupracovali a komunika-

li. Po splnění všech úkolů jsme šli na výborný oběd v podobě řízku s bramborovou kaší. Všem moc chutnal a s plnými žaludky si někteří šli lehnout,

nebo si zahrát fotbal. Každý si ve volném čase našel zábavu, která byla jeho srdci bližší.

Když si všichni odpočinuli, vydali se plnit další část naše-

ho programu. Celý den jsme tak prožili plněním skvělých úkolů a luštěním zprávy, která nám později dopomohla k nalezení pokladu. Někteří rychlíci tuto zprávu vyluštili už první den, a tak byli šťastní...

Po večeři jsme všichni předvedli svůj nacvičený večerní program. Hodně jsme se nasmáli. Sledovali jsme vystoupení rodinné kapely, hrané vtipy, obrácenou rodinu, módní přehlídku, hru na klavír nebo představitele Justina Biebra. Skvěle jsme se pobavili.

Poté už byla připravena diskotéka, kde si každý mohl vyhodit z kopýtka ☺. Po diskotéce

se všichni odebrali do svých chatků, aby „dodrželi“ večerku. Jenže někteří lidé neusnuli až do rána, a tak dělali celou noc binec. Musíme si sáhnout do svědomí a přiznat, že vlastně téměř nikdo z nás neusnul dřív než ve dvě ráno ☺, a kdo přece jenom usnul, byl hodně unavený nebo mu nebylo dobře. Pro některé tak byla největším zážitkem právě probdělá noc ☺.

Ráno jsme byli někteří velmi unavení a trochu protivní. Ale náladu nám zvedla výborná snídaně, na kterou jsme se těšili od večera, protože jsme věděli, že nás čeká švédský stůl. Dosyta jsme se najedli a vydali

se plnit poslední část úkolů, na jejímž konci nás čekal onen poklad.

Skupinky startovaly podle toho, kolikátí odevzdali vyluštěnou zprávu. Již zmíněný poklad našli všichni a všichni si také odnesli sladkou odměnu. Poté už následovala projížďka na šlapadlech, hry s míčem a společné rozloučení.

Všichni jsme se shodli na tom, že oba dva dny byly super a že bychom v Zubří vydrželi i mnohem déle. Proto nás mrzí, že Zubří trvalo jen tak krátkou dobu, ale i tak jsme toho stihli a zažili opravdu hodně ☺.

TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

V pondělí 18. 6. 2012 proběhl na školním dvoře turnaj ve stolním tenise. Soutěžících se sešlo hodně a hráli velmi dobře, získat medaili tedy nebylo vůbec jednoduché. A komu se to podařilo?

MLADŠÍ ŽÁKYŇE

1. místo	Renata Lopraisová	5.A
2. místo	Erika Petrová	4.B
3. místo	Kateřina Hrnčířová	5.A

STARŠÍ ŽÁKYŇE

1. místo	Jana Puchrová	7.B
2. místo	Lucie Havránková	8.B
3. místo	Veronika Dítětová	8.B

MLADŠÍ ŽÁCI

1. místo	Radek Jinek	4.A
2. místo	Marek Jinek	5.B
3. místo	Jaroslav Janů	4.A

STARŠÍ ŽÁCI

1. místo	Zdeněk Pliska	8.B
2. místo	Filip Černý	8.B
3. místo	David Krejčí	8.B

Všem vítězům blahopřejeme!

Mgr. Hana Knapčoková

ŽÁKOVSKÁ KNIHOVNA

Mgr. Pavlína Poláčková

POZVÁNKA

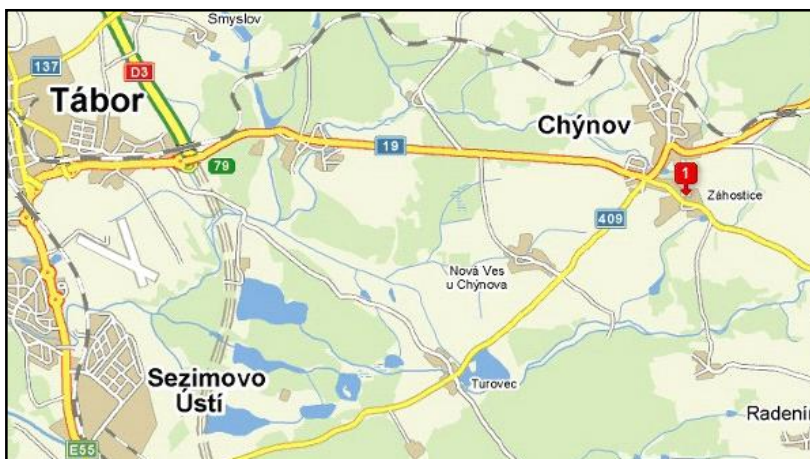
Poslední číslo školního časopisu v tomto školním roce je na světě a s ním i poslední letošní pozvánka. Říká se, že nejkrásnější pohled na svět je z koňského hřebu, ale co takhle zkusit velblouda ☺? Nemusíte kvůli tomu až do Tuniska, Egypta či jiných dalekých končin, stačí, když vyrazíte do jižních Čech, konkrétně do Záhostic u Chýnova. Nevěříte, tak tedy věřte...

ZÁHOSTICE U CHÝNOVA

JÍZDY NA VELBLOUDECH – PUTOVÁNÍ S VELBLOUDY - PRONÁJEM VELBLOUDŮ

Nabídka je poměrně pestrá – můžete vybírat od krátkých jízd přes delší až po celodenní putování. Záleží samozřejmě jenom na vašem zájmu a stavu vaší peněženky ☺. Pokud zvolíte celodenní putování, ujdete zhruba 20 kilometrů a o těchto „korábech pouště“ se dozvíte téměř vše.

Seznámíte se nejen s chováním zvířat, základní péčí, ale také si je osedláte a nakrmíte. Cestou si ještě prohlédnete krásnickovou výzdobu v Chýnovských jeskyních a ztracené kalorie doplníte obědem v příjemném pohostinství. Pokud nabídka přece jenom někoho zaujala, tak se více dozví na adrese www.velbloudi.cz a pro jistotu ještě přidávám pár informací o velbloudech:

VELBLOUD

- je společné označení pro dva druhy sudokopytníků - velblouda dvouhrbého (drabaře) a velblouda jednohrbého (dromedára)
- dosahuje výšky do dvou a půl metru, délky do tří a půl metru
- je zásadně býložravý, není vybíravý
- vyskytuje se převážně v severní Africe a západní Asii
- jsou pověstní svou schopností přetrvávat dlouho bez vody

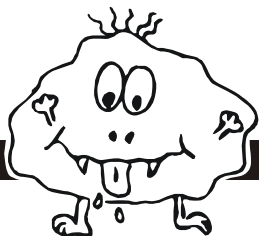
- chovají se především pro dopravu břemen, pro maso a mléko
- užitečný je velbloudí trus, používá se jako palivo
- jsou velmi rychlí a vytrvalí běžci, dokážou ujít až 175 km za 12 hodin
- maso mladých velbloudů je považováno za největší lahůdku, obvykle ale není konzumováno, protože velbloudi bývají pojmenováni a majitelé k nim mají silný citový vztah
- jateční hmotnost velblouda je kolem 450 kg
- velbloudí mléko je velmi tučné a husté
- mají rádi vodu, dobře plavou a s oblibou se koupou
- mohou chodit vyprahlou pouští až osm dní bez potravy a bez kapky vody
- v době strádání používají zásobní tuk v mohutném hrbu na hřbetě
- bez jakékoliv újmy mohou ztratit až čtvrtinu své tělesné hmotnosti
- pokud se dostanou ke zdroji potravy a k vodě, dosáhnou svého původního stavu během 2-3 dnů a jsou za tuto dobu schopni vypít až 150 l vody

- dlouhé řasy víček chrání oči před pískem vátým větry, velbloud ovládá i otevírání a zavírání nozder
- mají na prsou a na zevních plochách končetinových kloubů tvrdé mozoly, pokud leží nebo klečí, chrání jejich tělo před drsným pískem
- prsty jsou spojeny dohromady a obaleny masitými polštářky (mozoly), celé chodidlo je zespodu chráněno pružnou rohovitou poduškou, kopýtka chrání špičky prstů, a proto se neboří do písku
- mají měkkou srst, která v sobě udržuje vzduchové vrstvičky, jako izolaci, což vede k ochlazování ve dne a udržení tepla v noci
- ledviny jsou schopné koncentrovat moč a snižovat tak ztrátu vody, metabolismus velbloudů překoná až dvacetiprocentní úbytek vody v těle (člověka při dvanácti procentech čeká smrt)

Abyste přece jenom nevěděli vše a mohli se těšit do Záhostic, tak další zajímavosti už uvádět nebudu, dozvíte se je přímo při návštěvě. Ve volné přírodě jsou oba druhy prakticky vyhubeny, a tudíž patří na seznam ohrožených druhů zvířat!!! Pokud jsem vám až tak úplně nekápla do noty, nic se neděje, stačí, když jste si článek alespoň přečetli – už tím jste se opět něco nového dozvěděli.

Všem přeji krásné nadcházející prázdninové dny, ať už je budete trávit jakkoliv, hlavně si odpočítejte a načerpejte sílu do dalšího školního roku ☺.

KDYŽ SE SETMÍ...

Mgr. Petr Smékal

17. ČÁST

Naposledy v letošním školním roce zdravíme všechny badatele v říši nadpřirozena. Tento díl je opět věnován strašidlům, která jsou ryze naše. Tedy myslím naší školy. Minulý měsíc jsme totiž podnikli několik riskantních výprav do druhého patra...

Ono jít do druhého patra je leckdy riskantní i ve dne, ale okolo třetí hodiny ranní je to vskutku o život... Proč zrovna ve tři hodiny ráno? Mezi třetí a pátou hodinou ranní je čas, který se nazývá „hodina mezi psem a vlkem“. V černé magii je to hodina největší síly duchů a dalších strašidel...

Prvním objeveným strašidlem, tedy spíše strašidelným párem je **duch Jinoféfy a ohnivého krocana**. Oba straší pouze ve dvojici. Jedná se o přízrak vysokého krocana a průměrně vzrostlého ducha. Jsou téměř stejně vysocí.

Ohnivý krocán

(Meleagris solosusicus primigenius)

Výška: 160 cm
Váha: 20-25 kg
Potrava: zbytky svačin a zrní
Výskyt: druhé patro naší školy

Šílená Jinoféfa

(Comeniscius jinofefius)

Výška: 165 cm
Váha: nezjistitelná
Potrava: zřejmě žádná
Výskyt: druhé patro naší školy

Jak jsme na ně vlastně přišli? V kabinetě dějepisu se čas od času objevovaly ohořelé mapy a učebnice. Nikdo nevěděl, kdo je zapaluje. Až po instalaci kamer, které se zapínaly při pohybu, se podařilo natočit dva přízraky. Jeden z nich plival oheň a ten druhý jej hasil. Zaujalo nás to natolik, že jsme se rozhodli strávit v kabinetu noc.

Ukrytí pod haldou starých zeměpisných map jsme netrpělivě čekali na hodinu mezi psem a vlkem. S úderem půl čtvrté se ze zdi vyřítil ohnivý krocán. Plival oheň a hudral. Bylo to příšerné!!!

Ihned za ním se vynořila ze zdi jakási strašně kvílící žena a ta hasila proudem vody, který jí

tryskal z ruky, hořící mapy. Bylo to děsně napínavé a strašidelné! Neodvažovali jsme se zvednout. Vlastně ani dýchat. Přibližně za půl hodiny se oba přízraky zanořily do dveří kabinetu a vyhrnuly se na chodbu. Byl to úžasný zážitek...

Začali jsme pátrat ve školní kronice po původu přízraků. Po hodinách pečlivé práce se nám vyloupili dva podezřelí. Jistá Jinoféfa Nováčková, bývalá učitelka na naší škole, a krocán Leopold. Jinoféfa byla učitelkou ručních prací a péče o domácnost na dívčí škole. Krocán Leopold byl maskotem zdejšího dívčího sportovního týmu.

Bohužel přišla velká bída a hlad. Bylo těsně po první světové válce. Dívčí sportovní tým se měl zúčastnit důležitého sportovního utkání. Bylo to celorepublikové finále v atletickém čtyřboji. První cenou byla poukázka na obrovské množství peněz. Protože ale byly dívky zesláblé hladem, rozhodla se Jinoféfa, že jim tajně upeče školního maskota – krocana Leopolda.

Jako zkušená žena krocana hravě zařízla, oškubala a vykučala. Jenže při pečení přišla do kuchyně jedna z dívek a podle peří poznala, koho že to Jinoféfa peče. Skočila k troubě a holou rukou vyhodila pekáč ven. Pochopitelně se

spálila a pekáč jí vypadl do starých novin, které byly vedle trouby určeny pro podpal v kamnech. Noviny chytly

dodnes napravit svoji chybu a hasí požáry, které Leopold způsobil.

Za nočních hodin se tedy ško-

A to se občas Jinoféfa zakecá s červenou paní, která kvílí a straší rovněž ve druhém patře. Nehlídaný Leopold stihne

a jen díky Jinofěfě, která přiběhla do kuchyně a požár uhasila, nevyhořela celá budova.

Bohužel dívka, kterou spálená ruka velice bolela, proklela jak Jinofěfu, tak krocana Leopolda. Jinoféfa následně lehce zešílela a i s napolo upečeným krocanem se vrhla z věže kostela. Po smrti Jinofěfy se začal ve školní budově objevovat strašidelný pár – kvílivá učitelka a ohnivý krocan.

Krocan, který se celý život nerad učil dějepis a zeměpis, vrhnul svoji nově získanou schopnost zapalovat právě na dějepisný a zeměpisný kabinet. Šílená Jinoféfa, učitelka ručních a domácích prací, se snaží

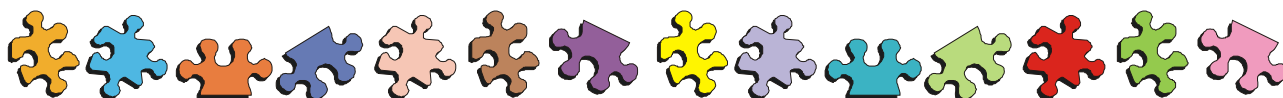
lou prohání nebezpečný krocaní pyroman a šílená hasící učitelka Jinoféfa. Docela otřesná představa, že ano?

tudíž založit podstatně více požárů.

Nutno ovšem říci, že v poslední době již začíná Leopold lenivět. Jsou prý noci, kdy místo zapalování raději kouká v televizi na sportovní přenosy a vzpomíná na „staré dobré časy“, kdy byl u všech důležitých turnajů i závodů přítomen. To potom sice nezapaluje, ale příšerně hudrá až hudruje. To vám je daleko horší zvuk, než když spadne kovádlina hejkalovi na nohu.

Ještě malá poznámka na závěr - Leopoldův nejlepší kamarád je ohnivý muž Felix, který straší v kabinetu fyziky. O něm ale snad někdy příště...

ZVÍŘÁTKOVÝ VÝLET 1.A

Mgr. Pavla Sedláková

V úterý 22. května 2012 jsme se vydali na školní výlet. Nejprve jsme navštívili pštrosí farmu na Moravci, kde jsme si prohlédli právě se klubající pštrosáče, mláďata i velké pštrosy.

Potom jsme se přesunuli do Bobrové, kde jsme si prohlédli Gohialův kámen. A nakonec jsme se vydali na nedaleký statek, kde jsme si prohlédli hospodářská zvířata, vyzkoušeli si pohled z traktoru a malovali po zdi. Nechybělo ani opékání špekáčků.

Na výletě jsem viděl prasata a honil slepici. Líbil se mi pes a pštrosi.

Vítek Dvořák

Nejdříve jsme šli na pštrosy. Potom jsme jeli na statek, kde jsme viděli kravičky, telátko, prasátka, holuby a slepice. Nejvíce se mi líbilo telátko. Chtěla bych ho mít doma. Malování na zed' bylo super.

Míša Pinterová

Na výletě se mně líbil pštros. Byl mnohem větší než já. Ještě se mi líbilo telátko. Z výletu jsem si přivezl velké pštrosí pero a skořápku. Výlet se mi moc líbil...

Martin Kršek

1.B A 3.B MEZI INDIÁNY

Eva Mošnerová, 3.B

29. května 2012 jsme se sešli ve třídě. Pak jsme šli s 1.B ke kulturnímu domu a konečně jsme jeli. Nejdříve do krokodýlího parku. S kamarádkou jsme se fotily v době ledové, u čínské zdi, ve vlaku do Bradavic, se Shrekem a Fionou. Pak si nás zavolal pán a ukazoval nám dva malé krokodýlky.

Nasvačili jsme se a mohli jsme si něco koupit. Šli jsme k autobusu a konečně jsme vyrazili na Šiklův mlýn. Při vstupu paní učitelky dostaly tašku, ve které byl klobouk, testík o in-

diánech a kovbojích, pití a taky další věci. Začali jsme plnit testík, odevzdali ho a šli do indiánské vesnice...

Provázel nás pán a ukazoval věci z doby indiánů. Nejvíce se mi líbil totem a týpí. Pak jsme šli do westernového městečka a dali si rozchod. Byla tam soutěž a my měli poznávat písničky z filmů a pohádek. Pak jsem si koupila suvenýry. Holky mě přemluvily, abych s nimi šla do záhadného zrcadlového labyrintu. Byl tam i strašidelný hřbitov. Nakonec jsme šli do arény. Bylo tam hezké divadlo. Líbilo se mi žonglování s pistolemi. Byla to paráda...

3.A VE VÍŘIVCE

děti ze 3.A

V úterý 5. června 2012 se uskutečnil výlet naší třídy. Protože to byl náš poslední výlet s paní učitelkou Truksovou, tak nás pozvala k ní domů.

Prvně jsme jeli starobylým autobusem do restaurace, která se jmenuje U Pily a je ve Velké Losenici. Tam jsme hráli kuželky, mohli jsme taky hrát fotbal a šipky. Mohli jsme si také koupit cokoli na pití a taky brambůrky. Také jsme byli v Losenici na nákupu. Autobus nám zastavil u obchodu, kde byly hračky, potraviny a prostě všechno možné.

A pak přišlo to nejdůležitější - jeli jsme k paní učitelce domů do Vepřové. Tam jsme dostali na uvítanou muffinky, hráli jsme si a vyráběli. Paní učitelka nám ukázala jejich zvířátka. Byla tam kočka Madla, želva Paní Keksíková, pes Coco, králík Pan Byllinka, křeček Mrnínek a křečice Hoblinka. Šli jsme se podívat k Aničce do pokoje. Anička měla postel nahoře a byl z ní krásný výhled. A pak paní učitelka Budíková volala, abychom jí dali párek na opékání na grilu. Také jsme hledali poklad a našli jsme pro každého velikánské brčko a bonbóny.

Paní učitelka nás napínala a řekla, že je zima, že se nemůžeme koupat a že jedeme domů. Pak přišlo velké překvapení, protože na závěr jsme jeli na Ski hotel do bazénu a tam jsme se hodinu a čtvrt koupali v bazénu s protiproudem a vodopádem. Nejlepší ale byla vířivka. Nakonec jsme se fotili před autobusem a nikomu se nám nechťelo domů. I když přšelo, celý výlet byl SUPER!

5. TŘÍDY V KRÁLOVSTVÍ ČOKOLÁDY

Itinerář výletu letošních pátých tříd nebyl sice nabitý k prasknutí, ale určitě nebyl nezajímavý. Jejich první zastávkou bylo jihlavské podzemí, které je významnou historickou stavební památkou města, stálíci na hvězdném nebi zajímavostí, jenž lze v metropoli Vysočiny navštívit. Od letošní turistické sezony nabídlo několik novinek, takže se všichni mimo klasických informací, jako je délka, hloubka a využití podzemních prostor pod Masarykovým náměstím, dozvěděli celou řadu novinek.

Nakoukli mimo jiné přímo do feťáckého doupěte, které bylo bohužel jeho nedílnou součástí v 80. letech minulého století. Osobně se pozdravili se zdejší mincmistrem a nahlédli do kopie Gelnhausenova kodexu, který vznikl v 15. století a obsahuje městská privilegia.

Závěr prohlídkového okruhu samozřejmě patřil největší raritě - svítící chodbě – jejíž stěny jsou pokryty bělavým povlakem a po předchozím nasvícení zelenkavě světélkují. Dlouho se o původu tohoto záření spekulovalo. Expertízy nakonec dospěly k tomu, že pravděpodobně během 2. světové války chodbu natřela německá armáda luminiscenční barvou Lichtgelb, která obsahuje svítivý wurtzit, takže mýtus o nadpřirozených jevech padl a záhada byla vyřešena ☺.

Druhým zastavením byla rodná firma KAMILA nedaleko Jihlavy. Funguje již několik let a vyrábějí se zde čokoládové laskominy. Kde celá čokoládová anabáze začíná, jak je možné, že z hořkých a kyse-

lých kakaových bobů vznikne něco tak hříšně dobrého? Právě tady se naskytla šance poznat, jaké tajemství v sobě skrývá tradiční čokoládový bonbón.

Přísné hygienické podmínky samozřejmě nedovolují vstup do přímého provozu, ale dnešní technické vymoženosti jsou téměř neomezené, takže výrobu čokolády mají všichni pátáci téměř zmáknutou ☺.

Nejenže si osvěžili základní informace o kakaovníku, ale slyšeli i zcela nové pojmy jako fermentace nebo konšování, které s výrobou čokolády úzce souvisí. Poté přišel na řadu

výrobní proces čokoládových pralinek. Ani se nechtělo věřit, že křehké zaměstnankyně téměř denně zápolí s patnáctikilogramovým válečkem (když potřebují rozválet marcipánovou hmotu) a každá vyrobí za jednu směnu i přes tři stovky čokoládových pochoutek ☺. Zkrátka a dobře - za sladkou dobrotou i krásou je značná dřina.

Na cestu domů každý dostal ukázkovou dávku výrobků a jen doufal, že přežije cestu, protože sluníčko, byť byl ještě duben, sálalo neuvěřitelně...

Mgr. Pavlína Poláčková

6.A ŘÁDILA V BRNĚ

Anna Bílková, 6.A

Náš výlet začal 7. června 2012 na vlakovém nádraží v 5.50. Jeli na něj s námi paní učitelka Janíčková (naše třídní) a pan učitel Smékal. Ve vlaku si nesesli všichni...

Když jsme dorazili do Brna a svezli se pár tramvajemi, začali jsme hledat Bongo. To se bohužel nepovedlo hned napoprvé ☺, ale nakonec jsme přeci šťastně dorazili k velké budově zábavního parku. Nejdříve nám paní dala pár instrukcí a potom hurá na atrakce. V Bongu je mnoho trampolín, klouzaček, prolézaček, skákacích hradů... Holky i kluci se vozili na malých tříkolkách s vozičkem. Ne všichni ale měli dost odvahy si vyzkoušet skluzavku „volný pád“.

Kdo chtěl, mohl si zalézt na horolezecké stěně nebo vyzkoušet něco jako malý autodrom. Když jste celý areál chtěli vidět pěkně z výšky, stačilo se připásat na dlouhé gumy s karabinou a skákat na trampolíně. Pořádný odraz a gumy vás vynesly hodně vysoko. No je to tam zkrátka super na vydovádění a snad proto, když jsme poté měli hodinový rozchod na náměstí Svobody, ho skoro všichni strávili v KFC nebo v McDonaldu.

Po odpočinku jsme se vydali do aqvaparaku. Rozdali jsme si náramky, kterými se zamykají a odemykají šatnové skříňky. Převlékli jsme se do plavek a vydali jsme se do bazénů - plaveckého, venkovního, vířivky... Byla tam i parní sauna skvělá na relaxování a odpočinek. Mimo to i super tobogán, vodní lehátka, divoká řeka nebo silné proudy vody na namasírování zad. Párkrát jsme po sobě začali z ničeho nic cákat vodou a při tom jsme se hodně nasmáli.

Někdo se nechal unášet divokou řekou, někdo raději odpočíval ve vířivce. Když jsme měli odcházet, nikdo nechtěl z bazénu ven. Přesto jsme se osušili, převlékli a odcházeli na vlak, který nás odvezl domů. Byl to super výlet a rádi si zas někdy něco podobného zopakujeme. Mnohokrát děkujeme! Určitě jsme si to všichni pořádně užili!!!

O PERNÍKOVÉ CHALOUPCE S 6.B

Odjezd na náš školní výlet byl 12. června 2012 v 7 hodin ráno z Nového Města na Moravě. Jeli jsme do Tišnova a tam jsme přestoupili na vlak do Brna. Po příjezdu jsme šli na náměstí a tam jsme měli rozchod. Potom jsme se vypravili na výstavu loutek. Tam nám paní říkala zajímavosti o Vojtovi Suchardovi. Zahráli jsme tam divadlo na téma pohádky O perníkové chaloupce.

Potom jsme šli na tramvaj a jeli do ZOO. Zde jsme procházeli různá místa, kde byla zvířata. Měli jsme zde dvě hodiny rozchod a chodili jsme po ZOO po skupinkách. Dva kluky v ZOO nabral beran na rohy ☺ – jedním z nich byl Honza Svoboda.

Po prohlídce jsme se vrátili tramvají zpátky do centra Brna a zamířili jsme do McDonaldu. Asi po dvou hodinách jsme vyrazili na hlavní nádraží, nasedli do vlaku a vraceli se domů.

Cesta vlakem, která trvala přibližně dvě hodiny, byla asi z celého výletu nejlepší. Výlet se všem líbil, ale příští rok bychom tam už nejeli...

Markéta Novotná a Nikola Záluská, 6.B

PRAHA PATŘILA 6.C

David Gregor, 6.C

Ve středu 13. června 2012 se uskutečnil výlet 6.C. Vypravili jsme se v doprovodu třídní učitelky Marcely Slámové a paní učitelky Růžkové do našeho hlavního města – do Prahy.

Ráno jsme se všichni sešli v 5.50 před vlakovým nádražím v Novém Městě na Moravě. Nastoupili jsme do vlaku, který jel do Žďáru nad Sázavou. Tam jsme přestoupili do rychlíku a s ním jsme jeli až do Prahy.

Cesta trvala přes dvě hodiny, ale nám se nezdála tak dlouhá, protože jsme se v našem kupéčku dobře bavili. Po příjezdu do Prahy už na nás čekal bratr paní učitelky Slámové, který Prahu zná a provedl nás po ní.

Nejdříve jsme šli do nové budovy Národního muzea na výstavu s názvem Vynálezci a vynálezy. Byly tam všechny známé české vynálezy - například ruchadlo bratranců Veverkových, bleskosvod Prokopa Diviše a další. Bylo to moc zajímavé. Z muzea jsme se metrem přepravili k lanovce na Petřín a vyjeli s ní nahoru. Při stoupání na více než 60 metrů vysokou Petřínskou rozhlednu jsme počítali schody a napočítali jsme jich 299. Výstup ale stál za to. To byl výhled! Prahu jsme měli jako na dlani.

Když jsme sešli dolů, v prostorách pod rozhlednou jsme navštívili stálou expozici interaktivní výstavy Igráček. Jde o známé figurky českého výrobce společnosti Efko. Trochu jsme se porozhlédli, někteří si i pohráli. A protože se už blížilo poledne, sedli jsme si před kostelík na schody a s chutí jsme se pustili do oběda.

Potom jsme šli do bludiště, které bylo našťěstí vzdálené jen pár metrů. Všude byla zrcadla a dalo nám zabrat, než jsme

našli průchod z jedné místnosti do druhé. Tam už byla zakřivená zrcadla, která z nás udělala trpaslíky, tloušťky, dlouhány a podobně ☺. Právem se jí říká síň smíchu. I my jsme se tam pobavili...

Pak jsme se přepravili zase lanovkou zpět dolů do centra. Prošli jsme se po Karlově mostě, zašli jsme se podívat na Staroměstský orloj na Staroměstském náměstí. A nakonec to nejlepší - návštěva McDonald's, kde jsme to doopravdy rozjeli ☺. Na závěr byl krátký rozchod na Václavském ná-

městí. Všichni si nakoupili nějaký ten suvenýr, některé holky si pořídily i něco nového na sebe.

Pak už následoval jen přesun na vlakové nádraží a čekala nás cesta domů. I když jsme byli trochu unavení, elán nás ve vlaku neopustil a užili jsme si hodně srandy. Po příjezdu do Nového Města jsme se rozloučili a každý vyrazil ke svému domovu. Výlet do Prahy se nám všem moc líbil. Viděli jsme pěkná místa a také jsme zažili spoustu legrace...

7.B SE PTALA ZRCADLA

Mgr. Petr Smékal

Ve čtvrtek 14. června 2012 se 7.B vydala vlakem směr Praha. Už ve Žďáře se v plně obsazených kupéčkách ozývalo od „normálních“ cestujících: „Tady je nějaký výlet, jdeme dál!“ Leč byli i stateční cestující, kteří vytrvali v prostředí okupovaném naší školou. Nutno říci, že jízdu přežili všichni ☺...

V Praze byl zmatek nad zmatek. Metro plné nervózních Pražanů, strkalice, tlačence... no fuj. Bydlet tady by chtěl asi málokdo. Tedy alespoň za našeho výletu ☺.

Při výsadbku z metra se na naši skvělou výpravu rozhněvalo nebe a začalo pršet. Ale v autobuse to ani tak nevadilo a při výstupu už přšlo jen lehce. Dalo se to vydržet. Ostatně, co jiného zbývalo. V ZOO byl velký rozchod. Byla to docela hoňka projít celou zahradu a vidět všechna všecička zvířata za dvě a půl hodiny. Ovšem alespoň my dva (paní učitelka Oravcová i já) jsme je všechna viděli. Teda paní učitelka později prohlásila, že jsem ji doslova a do písmena honil a nutil málem do běhu... Já si teda myslím, že trochu, trošičku přehání ☺.

Po zdárném srazu v ZOO jsme jeli na Petřín. Na rozhlednu vedlo asi milion schodů. No dobře, bylo jich jen okolo 300, ale i to stačilo. Někteří žáci funěli jako dobře rozjetá parní lokomotiva. Po úžasném rozhledu na celou Prahu, která se zbaběle ukrývala v oparu, jsme sešli do hlubokého přízemí na výstavu igraček. Vy neznáte igračky? To jsou ti roztomilí človíčkové, hračky. No vidíte, že už víte...

Zlatý hřeb bylo zrcadlové bludiště, které je hned vedle rozhledny. Nejlepší byl jeho závěr. To byla série vypouklých a vpouklých a jinak upravených zrcadel. Každý, kdo se do nich podíval, se mohl zeptat: „Zrcadlo, zrcadlo! Kdo je na světě nejkrásnější?“ Jenže zrcadlo nic neřeklo, protože mělo asi velkou legraci z toho, co se v něm ukázalo. Velké hlavy, hubené nohy, dlouhé prsty, trpasličí postavy, tlouštíci jako Otesánci, obrovské uši... Prostě a jednoduše, bavili jsme se ohromně, však se mrkněte na obrázek. Všichni nakonec našli cestu ven a nikdo tam nezůstal uvězněn na věky.

Protože nám zbylo trochu času, došlo i na neplánovaný rozchod v Paládiu. Kdyby to někdo náhodou nevěděl, je to strašně moc velké nákupní centrum. Já osobně bych se

bez něj i obešel, ale dětem to udělalo radost. Po šťastném nalodění do plného vlaku jsme víceméně úspěšně dojeli do Žďáru.

PS: Děkujeme za doprovod skupině ekologů v čele s paní učitelkou Janíčkovou, kteří jeli do Prahy, kde přebírali titul Ekoškola...

JAK 7.C TOPÍ KULÍŠKA

Radka Křížová, 7.C

Všechno to začalo v pátek 1. května 2012. Všichni jsme se sešli na vlakovém nádraží v Novém městě na Moravě, kde už čekali paní učitelka Svobodová a pan učitel Matejka. Když přijel vlak, tak všichni nastoupili a vyrazili jsme. Cesta proběhla v poklidu a my se mohli vydat vstříc prvnímu cíli.

Byl to bazén v Bystřici nad Pernštejnem, kam se všichni hrozně těšili. Když jsme došli na místo určení a převlékli se do plavek, mohlo se začít. Nejdříve jsme byli v bazéně sami a snažili se utopit Kulíška ☺. Pak ale vlezl do vody i pan učitel Matejka a začal nás vyhazovat a topit. Po chvíli se odvážila i paní učitelka Svobodová.

Když nám vypršel čas určený ke koupání, přesunuli jsme se na horolezeckou stěnu. Někteří se sice neodvážili to zkusit, ale zážitek to byl obrovský. Když jsme se vystřídali všichni, pomalu ale jistě jsme se vydali směrem k autobusovému nádraží. Tam jsme si dokoupili zásoby v místním Albertu, nasedli na autobus a jeli na Vírskou přehradu.

Ve Víru jsme vystoupili, přešli jsme asi dva kilometry k přehradě a počkali, než přišel pan hrázný. Vyslechli jsme od něj výklad i s černou kronikou ☺ a sešli dolů k zastávce.

Tam jsme asi hodinu počkali na autobus a přepravili se zpět do Bystřice nad Pernštejnem. Počkali jsme na další spoj, který nás dopravil domů. Myslím si, že i když počasí zrovna nepřálo, tak to byl krásný výlet a už se moc těším na ten další...

8.B TÁBOŘILA O VÍKENDU V ZUBŘÍ

Úvodem bych ráda poděkovala celé třídě 8.B a jejich třídní učitelce paní Hnízdilové za možnost zúčastnit se jejich třídního pobytu v dětském táboře v Zubří.

Vzhledem k vydařenému počasí jsme si mohli zahrát různé sportovní i společenské hry, k čemuž jsme samozřejmě přidali i koupání a jízdu na šlapadlech.

Nejvíce se však děti těšily na táborák, u kterého samozřejmě nemohla chybět kytara a zpěv. Po setmění přišla na řadu velmi oblíbená stezka odvahy, kterou někteří odvážlivci absolvovali dokonce sami 😊.

Druhý den si děti samy vařily oběd na ohništi v kotlíku. Ani jsme nepředpokládali, že budou tak šikovné a bramborový

guláš bude v půl jedenácté nejen uvařený, ale i snědený. Následující večer si děti naplánovaly diskotéku s vlastním výběrem hudby. Troufnu si říct, že se vše vydařilo tak, jak si děti přály.

Během tohoto pobytu jsem měla možnost poznat celou třídu mé dcery a došla jsem k názoru, že takový kolektiv by jim mohl každý závidět. Přes různorodost jejich povah se dokážou doplňovat, k čemuž jim pomáhá obětavá, ale spravedlivá paní třídní učitelka Jaroslava Hnízdilová a její dlouholetá kolegyně ve škole i na výletech - paní učitelka Knapčoková.

***Za rodiče dětí z 8.B
paní Hana Žáková***

9.C SE COURALA PO OKOLÍ

Přestože naše třída byla zklamaná, že náš poslední školní výlet bude pouze jednodenní, rozhodli jsme se, že si ho aspoň pořádně užijeme. Jelikož se toho za jeden den nedá moc stihnout a zdoluhavé cestování všechny odradilo, padla volba na navštívení blízkého okolí. Nechali jsme se inspirovat paní učitelkou Renatou Slámovou a její třídou 9.A, která absolvovala stejný výlet. A tak jsme se 7. června 2012 za krásného slunečného počasí vydali autobusem do Sněžného...

Odtud nás čekala cesta na Buchtův kopec, jemuž všichni místní říkají Buchťák, nad kterým se tyčí radar. Zde jsme měli domluvenou prohlídku. Výšlap do kopce byl pro nás dobrou ranní rozvíčkou. Na radaru nás přivítal bratranec naší třídní učitelky. Sdělil nám základní informace a dál nás přenechal svému kolegovi, se kterým jsme se vydali přímo na radar. Když jsme zdolali ty nekonečné schody, mohli jsme se pokochat nádherným výhledem.

Dostalo se nám i přednášky, která se netýkala pouze radaru, nýbrž zeměpisu a dějepisu. Náš „radarový průvodce“ nám kladl záludné otázky z těchto předmětů, ale díky paní učitelce Hnízdilové, která nás doprovázela na našem výletě, a spolužačce Katce Štrofové jsme nevypadali jako úplní nevzdělanci. Katka byla za svůj výkon dokonce odměněna nanukem ☺. O radaru jsme se dozvěděli, že je stejně vysoký jako je nejvyšší bod Českomoravské vrchoviny – Javořice (837 metrů).

Po zajímavé přednášce jsme měli namířeno do vesnice Daňkovic, z níž pochází náš spolužák, na pořádný oběd. Všichni jsme měli objednaný smažák s hranolky a tatarkou, takže jsme si skvěle pochutnali a dodali si síly na zříceninu

Štarkov. Ale než jsme opustili Daňkovic, šli jsme obhlédnout místní hřbitov a taky kostel.

Když jsme se nabažili krásného kostelního interiéru, čekal nás výšlap na již zmíněnou zříceninu. Sice nám cestu ztěžovalo plno zrádných kamenů, ale i přes ně jsme se statečně dostali až do cíle a mohli si užívat chvíle odpočinku v přírodě. Nějakou dobu jsme se na Štarkově jen tak povalovali, udělali pár společných fotek, načerpali potřebnou energii na další cestu a poté jsme se posbírali a šli zase dál.

Tentokrát jsme měli v plánu dojít do rodiště bratří Mrštíků a Jana Karafiáta, což je synonymum pro jistě všem známé město Jimramov. Nohy už se nám docela pletly, ale všechny „při životě“ udržovala myšlenka na osvěžení zmrzlinou nebo

něčím ledovým, co nás v horkém namáhavém dni zchladí. Ještě chvíli jsme se vlekli po cestě, když vtom jsme konečně spatřili ceduli s nápisem „Jimramov“. Všichni přidali do kroku, abychom se co nejrychleji dostali na místní náměstí a domluvili se na rozchodu. A právě ten většina z nás využila k odpočinku na stíněných lavičkách a popíjení chlazených nápojů. Asi po hodině našeho rozchodu jsme se sešli a nastoupili společně do autobusu, který nás zavezl zpět do Nového Města.

Celý výlet se opravdu zdařil - hlavně díky krásnému počasí. Byl to bohužel náš poslední, ale i tak jsme si ho užili náramně...

*Martina Šikulová
a Jana Knapčoková, 9.C*

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

OSLAVY NAŠÍ ŠKOLY

V sobotu 16. června 2012 bylo od rána před naší školou nebývale rušno. Zamířilo do ní mnoho bývalých žáků, aby se podívali, jak se škola proměnila za dobu, kdy ji opustili. Naše škola totiž slavila 110. výročí svého rozšíření z jednotřídní na dvoutřídní.

Návštěvníci si prohlédli celou školu, obdivovali výzdobu a všechny vystavené výrobky žáků. Velkému zájmu se těšily fotografie, na kterých mnozí poznávali kamarády a své učitele. Nejvíce rušno bylo u panelu, kde byly umístěny nej-

starší fotografie. Mnozí na nich objevili své prarodiče i ostatní příbuzné. Na fotografii z roku 1912 jeden z návštěvníků (dnes osmdesátiletý) dokonce poznal svého tatínka.

Hosté si se zájmem prohlíželi i originální vysvědčení (nejstarší

z roku 1903), porovnávali vyučovací předměty a způsoby hodnocení žáků. Například místo chování se kdysi hodnotily mravy a píle. Vystavený dopis řídícího Koněrzy, adresovaný panu starostovi, byl pro dnešní děti téměř nesrozumí-

telný. Řídící Koněrza v něm píše: „*Váš synek pro rozpustilost musí zůstat ve škole po vyučování a žádám Vás, abyste u synka učinil nápravu*“.

I ostatní historické dokumenty, jako byly kroniky, výkazy a třídní knihy zapůjčené z Okresního archivu ve Žďáru nad Sázavou, budily zaslouženou pozornost, neboť některé byly i více než 100 let staré.

V tělocvičně jsme vystavili výtvarné práce našich žáků a zřídili v ní malou „kavárnu“. Zde si naši hosté mohli u kávy a výborných zákusků, které napekly maminky našich žáků, příjemně posedět a zavzpomínat.

Odpoledne oslava vyvrcholila akademií žáků naší školy v kulturním domě. Potlesk zcela zaplněného sálu byl nejlepší odměnou našim dětem,

které věnovaly nacvičování akademie mnoho úsilí a času.

Pro velký zájem jsme výstavu ve škole neplánovaně otevřeli i v neděli a byli jsme příjemně překvapeni počtem lidí, kteří se přišli podívat.

Přípravy oslav a výstavy nás stály mnoho hodin z našeho volného času. Když jsme však

slyšely slova chvály z úst návštěvníků a bývalých žáků, vynaloženého úsilí jsme v žádném případě nelitovaly.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří si našli čas a přišli nás navštívit...

učitelky ZŠ Slavkovice

NA NÁVŠTĚVĚ V REGENSBURGU

V rámci projektu Comenius regio a na pozvání pana ředitele spřátelené školy v německém Schwabelwaisu (místní části Regensburgu) jsme se my - učitelky ZŠ ve Slavkovicích - vydaly druhý květnový víkend na dalekou cestu. Již dlouho předem jsme se na ni připravovaly, jelikož nás čekalo nejen poznávání školy a způsobu tamní výuky, ale také naše „spolupráce“ s dětmi. Čekaly nás totiž dva dny vyučování. Ale popořádku...

V sobotu a v neděli se nám němečtí kolegové a pan Martin Pazdera (tvůrce projektu) maximálně věnovali. Prohlédli jsme si město Regensburg a památky v jeho okolí, navštívili jsme nádherné stavby Valhalu a Kelheim, prošli krásnou trasou kolem Dunaje až ke klášteru Kloster Weltenburg a pak lodí nazpět. Dále nás provedli Alpiner Steig (tzv.

Malými Alpami) - úchvatnou stezkou v hloubi čerstvě zelené přírody. Nakonec jsme strávili příjemný večer v nejstarším hostinci na světě, který funguje bez přerušení již 545 let.

V pondělí jsme nemohly dospat... Školáci a jejich kantoři nás srdečně přivítali v hale školy a po předání dárků od našich dětí jsme se rozdělily pracovat do tříd. Byly jsme

připraveny na výtvarnou výchovu (včetně materiálu a šablonek), prvouku (s obrázky a nápisy v češtině z různých oblastí, které jsme chtěly dětem ukázat) a na hudební výchovu (i s našimi převleky pro dramatizaci písničky).

K tomu všemu jsme měly pochopitelně našprtána příslušná slovíčka ☺. Po „svých“ hodinách jsme zvědavě sledovaly výuku německých učitelek v 1.-4. třídě a porovnávaly, opisovaly a fotily...

Dva dny ve škole nám daly tolik jako několikátýdenní jazykový pobyt a nejlepšími učiteli němčiny pro nás byly děti. Ale i my jsme je naučily dost českých výrazů – dny v týdnu, měsíce, zvířata, členy rodiny, vybavení bytu, české písničky...

Až za námi přijedou, tak si je vyzkoušíme ☺!

učitelky ZŠ Slavkovice

PŘIJELI KAMARÁDI Z NĚMECKA

Uběhlo několik týdnů a je zde čas očekávané návštěvy na oplátku. Od 18. do 20. května 2012 jsme hostili naše kamarády z Německa zase my. Tentokrát přijel pan ředitel se svými čtvrtáky a jejich rodiči...

Nejdříve navštívili naši školu, kterou už znali z vyprávění,

a setkali se s našimi dětmi. Potěšili nás spoustou dárečků a

předmětů na památku. My už čekali s míči a dalším sportov-

ním náčiním a vyrazili jsme na místní hřiště utkat se ve fotbale, vybíjené či se jen tak oťukávat za pomoci anglických slovíček, rukou a nohou ☺... Rodiče si mezi tím prohlédli obec. Následovalo opékání buřtíků za školou, jelikož byli všichni po cestě i sportu dostatečně vyhládlí.

V sobotu jsme byli objednáni na farmu na Blatinách, kde

měli děti i dospělí možnost svézt se na koních, projet se krásnými místy kočárem, zařadit si na průlezkách a lanech či se občerstvit podle chuti. Následovala vycházka pod Drátenickou skálou a několik dospělých odvážlivců vylezlo i nahoru. Počasí vyšlo nádherně, tak jsme si všichni den užili.

Neděle byla poznávací – Žďár nad Sázavou a kostel sv. Jana

Nepomuckého na Zelené hoře všechny okouzli. Společné chvíle jsme zakončili procházkou po stezce kolem Konventského rybníka. V rámci projektu Comenius regio máme naplánované ještě další aktivity, tak se už moc těšíme...

kamarádi ze Slavkovic

PRŮZKUM POSLEDNÍCH PLANET

Školní družina Slavkovic zdraví pozemšťany! Jak se máte? My se právě nacházíme ve vesmíru při prozkoumávání dalších planet...

V dubnu nás kapitánky zavedly na **Planetu módy** (no jo, ženské ☺). Nejdřív jsme museli trochu zapátrat v historii a zjišťovali jsme, co se v které době považovalo za módní –

ať už v oblékání, účesech, hudbě či bydlení.

Bavilo nás vytvářet figurínky oblečené do pravěké, starověké či středověké módy. A ty návyky: tóga, henin, krinolína...

Někdo to neuměl ani vyslovit, natož namalovat ☺...

Pak jsme se zaměřili na současnou módu – oblečení do školy, na sport či volný čas, do společnosti, poznávali jsme

uniformy a obleky pro různé profese. Vyvrcholením byla módní přehlídka. Nakonec jsme si vymýšleli, jak budou vypadat oblečení či dopravní prostředky v budoucnosti. Tady zapojili fantazii nejvíc kluci, a nejen vymýšleli, ale taky kreslili, montovali z Merkuru a stavěli z lega. Takže nakonec uznali, že ani na Planetě módy nebyla nuda.

Předposlední planetou k poznání je **Planeta indiánů**. Samozřejmě jsme museli na začátku poznat jejich historii,

slavné náčelníky a kmeny. Zavzpomínali jsme na oblíbeného Vinnetoua a měli za úkol zjistit, jak se jmenoval jeho slavný kůň. Kdo to ví? (Hatátitla to není ☺!!!)

Pak jsme zkoušeli napodobit indiánský životní styl - vytvořili jsme si totem, u kterého jsme se scházeli a rokovali, vymýšleli jsme indiánská jména, kreslili týpí, vyráběli čelenky a házeli oštěpem. Luštili jsme listiny psané indiánskou abecedou a hledali podle nich tajné vzkazy s úkoly. Také

jste si u totemu četli Indiánské pohádky a různé staré moudrosti, kterým jsme se snažili (někdy marně ☺) porozumět.

Na téhle planetě nám bylo dobře a ani se nám z ní nechce, jenže čas běží a na nás čeká poslední mise - podívat se na **Planetu pohádek**. Ta se k červnu a těšení na prázdniny hodí – co myslíte?

*kamarádi
ze školní družiny Slavkovic*

ZKOUŠKY CYKLISTŮ

Tak jako každý rok i letos plnili čtvrtáci ze Slavkovic zkoušky cyklistů. Na tuto zkoušku jsme se vypravili do Žďáru nad Sázavou na dopravní hřiště...

Zde na nás čekala paní Plocková, která nám v učebně pustila film o dopravní výchově, procvičila s námi pravidla silničního provozu a ukázala nám různé dopravní situace

a křižovatky. Po této teoretické části jsme si mohli vše vyzkoušet v praxi. Nasadili jsme si helmy, nasedli na kola a „vyrazili do ulic“ dopravního hřiště. Zde na nás čekaly různé

nástrahy v podobě dopravních značek, semaforů a přechodů pro chodce. Také jsme museli projet mezi kužely, přenést míček z jednoho košíku do druhého a podjet překážku.

Po této zábavné části nás čekalo to nejtěžší z celého dne – test cyklistů. Všichni jsme nervózně usedli do učebny, vzali

tužky a začali vyplňovat testové otázky. Co myslíte, jak to dopadlo? Všichni jsme získali potřebný počet bodů a každý z

nás si odvezl domů průkaz cyklisty.

cyklisté ze Slavkovic

DEN MEZI DINOSAURY

20. června 2012 jsme se ráno sešli u školy s batůžky plnými svačin a dobrot a vydali se autobusem do 100 kilometrů vzdáleného města Vyškov, který se stal cílem našeho letošního školního výletu...

Po příjezdu do Vyškova jsme se vydali na prohlídku zdejšího Zooparku, kde je k vidění spousta druhů zvířat. Prohlédli jsme si různé druhy slepic, králíků, hus, koček a kachen, veverky, mývaly, lamy, pštrosy, nosáły, velbloudy... Z informačních tabulí při cestě jsme se dozvěděli spoustu zajímavostí o životě těchto zvířat. Unaveni po této prohlídce jsme se občerstvili, nakoupili zmrzlinu a pití a přešli ke stanici dinoexpresu, který nás odvezl do Dinoparku.

Zde jsme se ocitli mezi dinosaury, stegosaurusy a tyranosaurusy. Ještěři na nás kývali svými hlavami a ocasy a lekaly nás straši-

delné zvuky a křik, který se ozýval všude kolem nás. Nejhezčím zážitkem byla návštěva 4D kina, kde nad námi lítali pteranodoni, padaly na nás kameny, a dokonce se s námi hýbala i podlaha. Některé děti navštívily toto kino i třikrát ☺. Po rozchodu, kdy si děti samy mohly prohlédnout, co je zajímalo, jsme se opět vydali na dinoexpres a odjeli k autobusu.

Dalším cílem našeho výletu byla návštěva ekofarmy Jalový dvůr, která se

nachází mezi městem Vyškov a Slavkov u Brna. Tam nám majitelka farmy představila zvířata, která zde žijí. Nejvíce se nám líbila dva měsíce stará hříbátka a jehňátko jménem Palačinka, které s námi chodilo po celé farmě. Děti, které se nebály, se svezly po okolí na koni. Čas na farmě rychle utekl a my jsme museli znovu nastoupit do autobusu a vydat se na cestu domů. I když jsme byli unaveni, všem se nám letošní výlet moc líbil.

spokojení výletníci ze Slavkovic

P U C L Í K

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 69 – červen 2012

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Ivana Fousková, Mgr. Dagmar Svobodová
Jana Knapčoková, Martina Šikulová, Vendula Svobodová, Aneta Dufková, Leona Vedmochová

Václav Šebek, Karolína Švárová, Marie Novotná, Radka Křížová, Anna Truksová

Daniela Horvátová, David Gregor

e-mail: puclik@nmnm.cz <http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 69 vyšlo 22. června 2012 v nákladu 35 výtisků